



Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

23. april 2018

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 142/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2018/C 142/02	Sag C-64/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 27. februar 2018 — Associação Sindical dos Juízes Portugueses mod Tribunal de Contas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 19, stk. 1, TEU — adgang til domstolsprøvelse — effektiv retsbeskyttelse — domstolenes uafhængighed — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — nedsættelse af lønningerne i den nationale offentlige forvaltning — finanspolitiske stramninger)	2
2018/C 142/03	Sag C-266/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 27. februar 2018 — The Queen, på vegne af: Western Sahara Campaign UK mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs og Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko — protokol om fastsættelse af de fiskerimuligheder, der er fastsat i aftalen — retsakter om indgåelse af aftalen og protokollen — forordninger om fordeling af de fiskerimuligheder, der er fastsat i henhold til protokollen, mellem medlemsstaterne — jurisdiktionskompetence — fortolkning — gyldighed, henset til artikel 3, stk. 5, TEU og folkeretten — anvendelse af denne aftale og denne protokol på Vestsaharas område og de tilstødende farvande)	3

2018/C 142/04	Sag C-297/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 1. marts 2018 — Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO) mod Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2006/123/EF — tjenesteydelser i det indre marked — national lovgivning, der forbeholder dyrlæger retten til detailsalg og brug af økologiske og antiparasitære produkter samt veterinærlægemidler — etableringsfrihed — krav om, at kapitalen i faciliteter, der foretager detailsalg af veterinærlægemidler, udelukkende ejes af dyrlæger — beskyttelse af den offentlige sundhed — proportionalitet)	4
2018/C 142/05	Sag C-301/16 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd [Appel — handelspolitik — dumping — import af solcelleglas med oprindelse i Kina — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 2, stk. 7, litra b) og c) — status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår — begrebet »væsentlige forbrejninger, der er overført fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system« som omhandlet i artikel 2, stk. 7, litra c), tredje led — skattefordele]	4
2018/C 142/06	Sag C-307/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. februar 2018 — Stanisław Pieńkowski mod Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2006/112/EF — merværdiafgift (moms) — artikel 131 — artikel 146, stk. 1, litra b) — artikel 147 — fritagelse ved udførsel — artikel 273 — lovgivning i en medlemsstat, der gør fritagelsen betinget enten af, at der er opnået en vis omsætning, eller af, at der er indgået en aftale med en aktør, der er bemyndiget til at foretage momsrefusion til de rejsende)	5
2018/C 142/07	Sag C-387/16: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. februar 2018 — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos mod Nidera BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausiosios administracinės teismas— Litauen) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — fradrag for indgående afgift — artikel 183 — tilbagebetaling af overskydende moms — for sen tilbagebetaling — morarentebeløb ifølge national ret — nedsættelse af dette beløb af grunde, der ikke kan tilskrives den afgiftspligtige — lovlighed — afgiftsneutralitet — retssikkerhed)	6
2018/C 142/08	Forenede sager C-42/16 P og C-413/16 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 1. marts 2018 — Ice Mountain Ibiza, SL mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) [Appel — EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærkerne ocean beach club ibiza og ocean ibiza — ældre nationale figurmærker OC ocean club og OC ocean club Ibiza — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b) — relative registreringshindringer — risiko for forveksling]	6
2018/C 142/09	Sag C-418/16 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. februar 2018 — mobile.de GmbH, tidligere mobile.international GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Rezon OOD (Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 15, stk. 1 — artikel 57, stk. 2 og 3 — artikel 64 — artikel 76, stk. 2 — forordning (EF) nr. 2868/95 — regel 22, stk. 2 — regel 40, stk. 6 — ugyldighedssag — ugyldighedsbegæringer støttet på et ældre nationalt varemærke — reel brug af det ældre varemærke — bevis — afvisning af begæringerne — appelkammeret ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)'s hensyntagen til nye beviser — ophævelse af afgørelser truffet af annullationsafdelingen ved EUIPO — hjemvisning — følger)	7
2018/C 142/10	Sag C-518/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. februar 2018 — »ZPT« AD mod Narodno sabranie na Republika Bulgaria, Varhoven administrativen sad og Natsionalna agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski gradski sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — forordning (EF) nr. 1998/2006 — artikel 35 TEUF — de minimis-støtte i form af en skattelettelse — national lovgivning, hvorefter investering i fremstilling af produkter bestemt til eksport udelukkes fra denne skattelettelse)	7

2018/C 142/11	Forenede sager C-523/16 og C-536/16: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 28. februar 2018 — MA.T.I. SUD SpA mod Centostazioni SpA (sag C-523/16) og Duemme SGR SpA mod Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR) (sag C-536/16) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 51 — berigtigelse af tilbud — direktiv 2004/17/EF — præcisering af tilbud — national lovgivning, hvorefter tilbudsgivernes berigtigelse af den dokumentation, der skal fremlægges, er betinget af betaling af en bøde — principper for indgåelse af offentlige kontrakter — ligebehandlingsprincippet — proportionalitetsprincippet)	8
2018/C 142/12	Sag C-558/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 1. marts 2018 — sag anlagt af Doris Margret Lisette Mahnkopf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kammergericht Berlin — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — forordning (EU) nr. 650/2012 — arv og europæisk arvebevis — anvendelsesområde — mulighed for at registrere den efterlevende ægtefælles andel i det europæiske arvebevis)	9
2018/C 142/13	Sag C-577/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. februar 2018 — Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Den Europæiske Union — direktiv 2003/87/EF — anvendelsesområde — artikel 2, stk. 1 — bilag I — aktivitet underlagt ordningen for handel — produktion af polymerer — anvendelse af varme fra et tredjepartsanlæg — anmodning om gratistildeling af emissionskvoter — perioden 2013-2020)	9
2018/C 142/14	Sag C-672/16: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 28. februar 2018 — Imofloresmira — Investimentos Imobiliários SA mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift — momsdirektivet — fritagelse af bortforpagtning og udlejning af fast ejendom — valgmulighed for afgiftspligtige personer — medlemsstaternes gennemførelse — fradrag for indgående afgift — anvendelse i forbindelse med den afgiftspligtige persons afgiftspligtige transaktioner — regulering af det oprindeligt foretagne fradrag — ikke tilladt)	10
2018/C 142/15	Sag C-3/17: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 28. februar 2018 — Sporting Odds Limited mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — fri udveksling af tjenesteydelser — artikel 56 TEUF — artikel 4, stk. 3, TEU — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — restriktioner — hasardspil — nationale bestemmelser — statens drift af visse former for hasardspil — eneret — koncessionsordning for andre former for spil — krav om tilladelse — administrativ sanktion)	11
2018/C 142/16	Sag C-9/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 1. marts 2018 — sag iværksat af Maria Tirkkonen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — udbudsprocedure for offentlige kontrakter vedrørende rådgivningstjenester til landbruget — spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en offentlig kontrakt — ordning for indkøb af tjenesteydelser ved kontrakter, der består i, at enhver økonomisk aktør, der opfylder de på forhånd fastsatte vilkår, godkendes som leverandører — ordning, som ikke efterfølgende er åben for andre økonomiske aktører)	12
2018/C 142/17	Sag C-46/17: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 28. februar 2018 — Hubertus John mod Freie Hansestadt Bremen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Bremen — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — § 5, stk. 1 — foranstaltninger med henblik på at forhindre misbrug hidrørende fra anvendelsen af tidsbegrænsede kontrakter — direktiv 2000/78/EF — artikel 6, stk. 1 — forbud mod forskelsbehandling på grund af alder — national lovgivning, som tillader udsættelse af ansættelseskontraktens ophør, som er fastsat til den almindelige pensionsalder, alene med den begrundelse, at arbejdstageren har erhvervet ret til alderspension)	13

2018/C 142/18	Sag C-76/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 1. marts 2018 — SC Petrotel-Lukoil SA og Maria Magdalena Georgescu mod Ministerul Economiei, Ministerul Energiei og Ministerul Finanțelor Publice (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Înalta Curte de Casație și Justiție — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — afgifter med tilsvarende virkning som told — artikel 30 TEUF — interne afgifter — artikel 110 TEUF — afgift for eksporterede olieprodukter — afgiften overvæltet ikke på forbrugeren — afgiftsbyrden for den afgiftspligtige — tilbagebetaling af det beløb, der er blevet betalt af den afgiftspligtige)	13
2018/C 142/19	Sag C-117/17: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 28. februar 2018 — Comune di Castellsbellino mod Regione Marche m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2011/92/EU — artikel 4, stk. 2 og 3, og bilag I-III — vurdering af indvirkningen på miljøet — tilladelse til at udføre arbejder i et biogasanlæg til elproduktion uden en indledende undersøgelse af behovet for at foretage en vurdering af indvirkningen på miljøet — annullation — efterfølgende lovgivning af tilladelsen på grundlag af nye bestemmelser i national ret uden indledende undersøgelse af behovet for at foretage en vurdering af indvirkningen på miljøet)	14
2018/C 142/20	Sag C-289/17: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 28. februar 2018 — Collect Inkasso OÜ m.fl. mod Rain Aint m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tartu Maakohus — Estland) (Præjudiciel forelæggelse — samarbejde på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 805/2004 — europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav — betingelser for attestering — mindstestandarder for retssager om ubestridte krav — skyldners rettigheder — manglende angivelse af adressen på den instans, ved hvilken kravet kan bestrides, eller en sag til prøvelse af afgørelsen kan anlægges)	15
2018/C 142/21	Sag C-119/17: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 22. februar 2018 — Liviu Petru Lupean og Oana Andreea Lupean mod SC OTP BAAK Nyrt. ved OTP BANK SA ved Sucursala SIBIU og SC OTP BAAK Nyrt. ved OTP BANK SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Sibiu — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1 og 2, og artikel 5 — vurdering af, om kontraktvilkårene er urimelige — aftale om kredit optaget i udenlandsk valuta — valutakursrisikoen bæres alene af forbrugeren — væsentlig uligevægt mellem parternes rettigheder og pligter i henhold til aftalen — låneaftalens hovedgenstand)	16
2018/C 142/22	Sag C-126/17: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 22. februar 2018 — ERSTE Bank Hungary Zrt mod Orsolya Czako (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — artikel 4, stk. 2, artikel 5 og artikel 6, stk. 1 — vilkår, der definerer aftalens hovedgenstand — aftale om lån optaget i udenlandsk valuta — rækkevidden af begrebet »affattet klart og forståeligt« — spørgsmål om, hvorvidt aftalen er helt eller delvist ugyldig)	17
2018/C 142/23	Forenede sager C-142/17 og C-143/17: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 7. februar 2018 — Manuela Maturi m.fl. mod Fondazione Teatro dell'Opera di Roma samt Fondazione Teatro dell'Opera di Roma mod Manuela Maturi m.fl. (sag C-142/17) Catia Passeri mod Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (sag C-143/17) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — socialpolitik — ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv — direktiv 2006/54/EF — nationale bestemmelser om en midlertidig mulighed for arbejdstagere inden for underholdningsbranchen, der har nået pensionsalderen, for at forblive erhvervsaktive, indtil de når den tidligere fastsatte pensionsalder, der var 47 år for kvinder og 52 år for mænd)	18
2018/C 142/24	Sag C-233/17 P: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 22. februar 2018 — GX mod Europa-Kommissionen (Appel — procesreglementets artikel 181 i — personalesag — almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/248/13 — afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten) . . .	18

2018/C 142/25	Sag C-336/17 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 8. februar 2018 — HB m.fl. mod Europa-Kommissionen (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — regler for institutionerne — europæisk borgerinitiativ »Ethics for Animals and Kids« — beskyttelse af omstrejfende dyr — den psykologiske effekt på voksne og børn — afslag på registrering af borgerinitiativet, idet det ligger åbenbart uden for Europa-Kommissionens beføjelser på området — forordning (EU) nr. 211/2011 — artikel 4, stk. 2, litra b) — artikel 4, stk. 3)	19
2018/C 142/26	Sag C-529/17 P: Appel iværksat den 5. september 2017 af Isabel Martín Osete til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 29. juni 2017 i sag T-427/16 — Martín Osete mod EUIPO . . .	19
2018/C 142/27	Sag C-693/17 P: Appel iværksat den 10. december 2017 af BMB sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 3. oktober 2017 i sag T-695/15 — BMB sp. z o.o. mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	20
2018/C 142/28	Sag C-701/17 P: Appel iværksat den 24. oktober 2017 af Vassil Monev Valkov til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 27. september 2017 i sag T-588/17, Valkov mod Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og Republikken Bulgariens højesteret	21
2018/C 142/29	Sag C-7/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 3. januar 2018 — Modesto Jardón Lama mod Instituto Nacional de la Seguridad Social og Tesorería General de la Seguridad Social	21
2018/C 142/30	Sag C-10/18 P: Appel iværksat den 5. januar 2018 af Marine Harvest ASA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. oktober 2017 i sag T-704/14, Marine Harvest ASA mod Europa-Kommissionen	22
2018/C 142/31	Sag C-13/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 8. januar 2018 — Sole-Mizo Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	23
2018/C 142/32	Sag C-29/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 17. januar 2018 — Cobra Servicios Auxiliares, S.A. mod FOGASA, José David Sánchez Iglesias og Incatema, S.L.	24
2018/C 142/33	Sag C-30/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 17. januar 2018 — Cobra Servicios Auxiliares, S.A. mod José Ramón Fiuza Asorey og Incatema, S.L.	25
2018/C 142/34	Sag C-38/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bari (Italien) den 19. januar 2018 — straffesag mod Massimo Gambino og Shpetim Hyka	25
2018/C 142/35	Sag C-39/18 P: Appel iværksat den 22. januar 2018 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 10. november 2017 i sag T-180/15, Icap plc m.fl. mod Europa-Kommissionen	26
2018/C 142/36	Sag C-41/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Italien) den 22. januar 2018 — Meca Srl mod Comune di Napoli	27
2018/C 142/37	Sag C-44/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 24. januar 2018 — Cobra Servicios Auxiliares S.A. mod FOGASA, Jesús Valiño López og Incatema, S.L.	27
2018/C 142/38	Sag C-46/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 25. januar 2018 — Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl m.fl. mod Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Regione Veneto	28

2018/C 142/39	Sag C-47/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Wien (Østrig) den 26. januar 2018 — Skarb Pánstwa Rzeczypospolitej Polskiej — Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad mod Stephan Riel, als Insolvenzverwalter im Insolvenzverfahren über das Vermögen der Alpine Bau GmbH	29
2018/C 142/40	Sag C-53/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 29. januar 2018 — Antonio Pasquale Mastromartino mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)	30
2018/C 142/41	Sag C-54/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italien) den 29. januar 2018 — Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus mod Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo og Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo	31
2018/C 142/42	Sag C-60/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tallinna Ringkonnakohus (Estland) den 31. januar 2018 — AS Tallinna Vesi mod Keskkonnaamet	32
2018/C 142/43	Sag C-74/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 5. februar 2018 — A Ltd	32
2018/C 142/44	Sag C-89/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 8. februar 2018, A mod Udlændinge- og Integrationsministeriet	33
2018/C 142/45	Sag C-91/18: Sag anlagt den 8. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik	34
2018/C 142/46	Sag C-102/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Köln (Tyskland) den 13. februar 2018 — Klaus Manuel Maria Brisch	35
2018/C 142/47	Sag C-116/18: Sag anlagt den 14. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Rumænien	36
2018/C 142/48	Sag C-131/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 19. februar 2018 — Vanessa Gambietz mod Erika Ziegler	36
2018/C 142/49	Sag C-144/18 P: Appel iværksat den 23. februar 2018 af River Kwai International Food Industry Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 14. december 2017 i sag T-460/14, Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) mod Rådet for Den Europæiske Union	37

Retten

2018/C 142/50	Sager T-45/13 RENV og T-587/15: Rettens dom af 8. marts 2018 — Rose Vision mod Kommissionen (Voldgiftsbestemmelse — syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling 2007-2013 — tilskudsaftaler for projekterne FIRST, FutureNEM, sISI, 4NEM og SFERA — frist for fremsendelse af den endelige revisionsrapport — finansiel revision, der konstaterer uregelmæssigheder i gennemførelsen af projekter — suspendering af betalinger — fortrolighed af finansiel revision — anmeldte udgifters støtteberettigelse — ansvar uden for kontraktforhold — tilbagebetaling af udbetalte beløb — tab forårsaget af opførelsen i det tidlige varslingssystem)	39
2018/C 142/51	Sag T-292/15: Rettens dom af 28. februar 2018 — Vakakis kai Synergates mod Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold — offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — formaliteten — procedurefordrejning — interessekonflikt — forpligtelse til at udvise omhu — fortabelse af mulighed)	40
2018/C 142/52	Sag T-316/15: Rettens dom af 1. marts 2018 — Polen mod Kommissionen (EFRU — afslag på bekræftelse af et finansielt bidrag til et stort projekt — artikel 40, stk. 1, litra g), i forordning (EF) nr. 1083/2006 — begrundelse for det offentlige tilskud — artikel 41, stk. 2, i forordning nr. 1083/2006 — overskridelse af fristen)	41

2018/C 142/53	Sag T-402/15: Rettens dom af 1. marts 2018 — Polen mod Kommissionen (EFRU — afslag på bekræftelse af et finansielt bidrag til et stort projekt — artikel 41, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1083/2006 — bedømmelse af bidraget til et stort projekt til virkeliggørelse af målene for det operationelle program — artikel 41, stk. 2, i forordning nr. 1083/2006 — overskridelse af fristen)	41
2018/C 142/54	Sag T-85/16: Rettens dom af 1. marts 2018 — Shoe Branding Europe mod EUIPO — adidas (placering af to parallelle striber på en sko) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket bestående af to parallelle striber på en sko — ældre EU-figurmærke, der gengiver tre parallelle striber på en sko — relativ registreringshindring — skade på renomméet — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001))	42
2018/C 142/55	Sag T-140/16: Rettens dom af 7. marts 2018 — Le Pen mod Parlamentet (Regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — godtgørelse til parlamentarisk assistance — tilbagesøgning af uretmæssigt udbetalte beløb — generalsekretærens kompetence — bevisbyrde — begrundelsespligt — magtfordrejning — faktisk fejl — ligebehandling)	42
2018/C 142/56	Sag T-438/16: Rettens dom af 1. marts 2018 — Altunis mod EUIPO — Hotel Cipriani (CIPRIANI) [»EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designet — ordmærket CIPRIANI — det ældre EU-ordmærke HOTEL CIPRIANI — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2, i forordning 2017/1001) — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem varerne og tjenesteydelserne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]«]	43
2018/C 142/57	Sag T-462/16: Rettens dom af 9. marts 2018 — Portugal mod Kommissionen (EGFL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — arealstøtte — udgifter afholdt af Portugal — berettiget forventning — artikel 41, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009 — artikel 31, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1290/2005 — proportionalitet)	44
2018/C 142/58	Sag T-624/16: Rettens dom af 7. marts 2018 — Gollnisch mod Parlamentet (Regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — godtgørelse til parlamentarisk assistance — inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb — generalsekretærens kompetence — electa una via — ret til forsvar — bevisbyrde — begrundelsespligt — berettiget forventning — politiske rettigheder — ligebehandling — magtfordrejning — medlemmernes uafhængighed — faktisk vildfarelse — proportionalitet)	44
2018/C 142/59	Sag T-629/16: Rettens dom af 1. marts 2018 — Shoe Branding Europe mod EUIPO — adidas (Placering af to parallelle striber på en sko) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærke, der gengiver to parallelle striber på en sko — ældre EU-figurmærke, der gengiver tre parallelle striber på en sko — relativ registreringshindring — skade på renomméet — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001))	45
2018/C 142/60	Sag T-665/16: Rettens dom af 8. marts 2018 — Cinkciarz.pl mod EUIPO — (€\$) (EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket €\$ — absolutte registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001] — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94 i forordning 2017/1001))	46
2018/C 142/61	Sag T-764/16: Rettens dom af 28. februar 2018 — Paulini mod ECB (Personalesag — ECB's ansatte — løn — årlig revision af vederlag og bonus — lovligheden af retningslinjerne — beregningsmetode — hensyntagen til sygeorlov — hensyntagen til en personalerepræsentants aktiviteter — princippet om ikke-forskelsbehandling)	46

2018/C 142/62	Sag T-843/16: Rettens dom af 28. februar 2018 — dm-drogerie markt mod EUIPO — Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies) [EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket Foto Paradies — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	47
2018/C 142/63	Sag T-855/16: Rettens dom af 7. marts 2018 — Fertisac mod ECHA (REACH — gebyr for registrering af et stof — nedsættelse, som tildeles små og mellemstore virksomheder (SMV'er) — ECHA's undersøgelse af erklæringen om virksomhedens størrelse — afgørelse, der pålægger en administrationsafgift — henstilling 2003/361/EF — overskridelse af finansielle lofter — begrebet »tilknyttet virksomhed«)	48
2018/C 142/64	Sag T-6/17: Rettens dom af 7. marts 2018 — Equivalenza Manufactory mod EUIPO — ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket BLACK LABEL BY EQUIVALENZA — ældre internationalt figurmærke LABELL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	48
2018/C 142/65	Sag T-103/17: Rettens dom af 9. marts 2018 — Recordati Orphan Drugs mod EUIPO — Laboratorios Normon (NORMOSANG) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket NORMOSANG — det ældre nationale ordmærke NORMON — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b) i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — regel 19, stk. 2, litra a), nr. ii), og regel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95 [nu artikel 7, stk. 2, litra a), nr. ii), og artikel 8, stk. 1 og 7, i delegeret forordning (EU) 2017/1430]]	49
2018/C 142/66	Sag T-159/17: Rettens dom af 8. marts 2018 — Claro Sol Cleaning mod EUIPO — Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Claro Sol Facility Services desde 1972 — ældre nationalt figurmærke SOL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	50
2018/C 142/67	Sag T-230/17: Rettens dom af 7. marts 2018 — Rstudio mod EUIPO — Embarcadero Technologies (RSTUDIO) [EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket RSTUDIO — det ældre EU-ordmærke ER/STUDIO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning 2017/1001))	50
2018/C 142/68	Sag T-35/18: Sag anlagt den 19. januar 2018 — La Marchesiana mod EUIPO — Marchesi Angelo (MARCHESI)	51
2018/C 142/69	Sag T-41/18: Sag anlagt den 24. januar 2018 — Autoridad Portuaria de Vigo mod Kommissionen .	52
2018/C 142/70	Sag T-64/18: Sag anlagt den 6. februar 2018 — Alfamicro mod Kommissionen	52
2018/C 142/71	Sag T-81/18: Sag anlagt den 9. februar 2018 — Barata mod Parlamentet	53
2018/C 142/72	Sag T-93/18: Sag anlagt den 19. februar 2018 — International Skating Union mod Kommissionen .	55
2018/C 142/73	Sag T-95/18: Sag anlagt den 12. februar 2018 — Gollnisch mod Parlamentet	55
2018/C 142/74	Sag T-104/18: Sag anlagt den 22. februar 2018 — Fundación Tecnalia Research & Innovation mod REA	57

2018/C 142/75	Sag T-106/18: Sag anlagt den 20. februar 2018 — Laverana mod EUIPO — Agroecopark (VERA GREEN)	58
2018/C 142/76	Sag T-117/18: Sag anlagt den 20. februar 2018 — Agencja Wydawnicza Technopol mod EUIPO (200 PANORAMICZNYCH)	58
2018/C 142/77	Sag T-118/18: Sag anlagt den 20. februar 2018 — Agencja Wydawnicza Technopol mod EUIPO (300 PANORAMICZNYCH)	59
2018/C 142/78	Sag T-119/18: Sag anlagt den 20. februar 2018 — Agencja Wydawnicza Technopol mod EUIPO (400 PANORAMICZNYCH)	60
2018/C 142/79	Sag T-120/18: Sag anlagt den 20. februar 2018 — Agencja Wydawnicza Technopol mod EUIPO (500 PANORAMICZNYCH)	61
2018/C 142/80	Sag T-121/18: Sag anlagt den 20. februar 2018 — Agencja Wydawnicza Technopol mod EUIPO (1000 PANORAMICZNYCH)	62
2018/C 142/81	Sag T-122/18: Sag anlagt den 27. februar 2018 — Lidl Stiftung mod EUIPO — Shimano Europe (PRO)	63
2018/C 142/82	Sag T-123/18: Sag anlagt den 27. februar 2018 — Bayer Intellectual Property mod EUIPO (Gengivelse af et hjerte)	64
2018/C 142/83	Sag T-126/18: Sag anlagt den 27. februar 2018 — Van Haren Schoenen mod Europa-Kommissionen	65
2018/C 142/84	Sag T-127/18: Sag anlagt den 28. februar 2018 — Cortina og FLA Europe mod Kommissionen . . .	66
2018/C 142/85	Sag T-133/18: Sag anlagt den 22. februar 2018 — IQ Group Holdings Berhad mod EUIPO — Krinner Innovation (Lumiqs)	66
2018/C 142/86	Sag T-134/18: Sag anlagt den 1. marts 2018 — Monster Energy mod EUIPO — Nordbrand Nordhausen (BALLER'S PUNCH)	67
2018/C 142/87	Sag T-139/18: Sag anlagt den 21. februar 2018 — Avio mod Kommissionen	68
2018/C 142/88	Sag T-157/18: Sag anlagt den 28. februar 2018 — Caprice Schuhproduktion mod Kommissionen .	69

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2018/C 142/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 134 af 16.4.2018

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 123 af 9.4.2018

EUT C 112 af 26.3.2018

EUT C 104 af 19.3.2018

EUT C 94 af 12.3.2018

EUT C 83 af 5.3.2018

EUT C 72 af 26.2.2018

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 27. februar 2018 — Associação Sindical dos Juízes Portugueses mod Tribunal de Contas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal)

(Sag C-64/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 19, stk. 1, TEU — adgang til domstolsprøvelse — effektiv retsbeskyttelse — domstolenes uafhængighed — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — nedsættelse af lønningerne i den nationale offentlige forvaltning — finanspolitiske stramninger)

(2018/C 142/02)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Associação Sindical dos Juízes Portugueses

Sagsøgt: Tribunal de Contas

Konklusion

Artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU skal fortolkes således, at princippet om domstolenes uafhængighed ikke er til hinder for, at der fastsættes generelle foranstaltninger om lønedsættelse for medlemmer af Tribunal de Contas (revisionsret, Portugal) såsom dem, der er omhandlet i hovedsagen, og som er forbundet med forpligtelsen til at nedbringe et uforholdsmæssigt stort budgetunderskud og med et EU-program om finansiel støtte.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 2.5.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 27. februar 2018 — The Queen, på vegne af: Western Sahara Campaign UK mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs og Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-266/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko — protokol om fastsættelse af de fiskerimuligheder, der er fastsat i aftalen — retsakter om indgåelse af aftalen og protokollen — forordninger om fordeling af de fiskerimuligheder, der er fastsat i henhold til protokollen, mellem medlemsstaterne — jurisdiktionskompetence — fortolkning — gyldighed, henset til artikel 3, stk. 5, TEU og folkeretten — anvendelse af denne aftale og denne protokol på Vestsaharas område og de tilstødende farvande)

(2018/C 142/03)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Queen, på vegne af: Western Sahara Campaign UK

Sagsøgte: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs og Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs,

procesdeltager: Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural (Comader)

Konklusion

Da hverken Fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko eller protokollen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko, finder anvendelse på de farvande, der støder op til Vestsaharas område, har gennemgangen af det første præjudicielle spørgsmål intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Rådets forordning (EF) nr. 764/2006 af 22. maj 2006 om indgåelse af denne aftale, Rådets afgørelse 2013/785/EU af 16. december 2013 om indgåelse af denne protokol og Rådets forordning (EU) nr. 1270/2013 af 15. november 2013 om fordeling af fiskerimuligheder i henhold til den pågældende protokol, henset til artikel 3, stk. 5, TEU.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 18.7.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 1. marts 2018 — Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO) mod Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București — Rumænien)

(Sag C-297/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2006/123/EF — tjenesteydelser i det indre marked — national lovgivning, der forbeholder dyrlæger retten til detailsalg og brug af økologiske og antiparasitære produkter samt veterinærlægemidler — etableringsfrihed — krav om, at kapitalen i faciliteter, der foretager detailsalg af veterinærlægemidler, udelukkende ejes af dyrlæger — beskyttelse af den offentlige sundhed — proportionalitet)

(2018/C 142/04)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO)

Sagsøgt: Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

Konklusion

- 1) Artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter dyrlæger har eneret til detailsalg og brug af økologiske veterinærprodukter, antiparasitære midler til specialbrug og veterinærlægemidler.
- 2) Artikel 15 i direktiv 2006/123 skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter selskabskapitalen i faciliteter, der foretager detailsalg af veterinærlægemidler, udelukkende skal ejes af en eller flere dyrlæger.

⁽¹⁾ EUT C 314 af 29.8.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd

(Sag C-301/16 P) ⁽¹⁾

[Appel — handelspolitik — dumping — import af solcelleglas med oprindelse i Kina — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 2, stk. 7, litra b) og c) — status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår — begrebet »væsentlige fordrejninger, der er overført fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system« som omhandlet i artikel 2, stk. 7, litra c), tredje led — skattefordele]

(2018/C 142/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (ved advokats Y. Melin og V. Akritidis)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (ved advokat A. Bochon og solicitor R. MacLean)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 16. marts 2016, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings mod Kommissionen (T-586/14, EU: T:2016:154), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Retten.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 25.7.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. februar 2018 — Stanisław Pieńkowski mod Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-307/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2006/112/EF — merværdiafgift (moms) — artikel 131 — artikel 146, stk. 1, litra b) — artikel 147 — fritagelse ved udførsel — artikel 273 — lovgivning i en medlemsstat, der gør fritagelsen betinget enten af, at der er opnået en vis omsætning, eller af, at der er indgået en aftale med en aktør, der er bemyndiget til at foretage momsrefusion til de rejsende)

(2018/C 142/06)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stanisław Pieńkowski

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

Konklusion

Artikel 131, artikel 146, stk. 1, litra b), samt artikel 147 og 273 i Rådets direktiv 2006/112/EU af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter den afgiftspligtige sælger, i tilfælde af en levering af varer til udførsel, som medbringes i de rejsendes personlige bagage, skal have opnået en omsætning på et bestemt minimumsbeløb i det foregående skatteår eller indgået en aftale med en aktør, som er berettiget til at foretage momsrefusion til de rejsende, for så vidt som den blotte manglende overholdelse af disse betingelser medfører, at denne definitivt fratages retten til fritagelse for denne levering.

⁽¹⁾ EUT C 335 af 12.9.2016.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. februar 2018 — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos mod Nidera BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas— Litauen)

(Sag C-387/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — fradrag for indgående afgift — artikel 183 — tilbagebetaling af overskydende moms — for sen tilbagebetaling — morarentebeløb ifølge national ret — nedsættelse af dette beløb af grunde, der ikke kan tilskrives den afgiftspligtige — lovlighed — afgiftsneutralitet — retssikkerhed)

(2018/C 142/07)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Sagsøgt: Nidera BV

Procesdeltager: Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Konklusion

Artikel 183 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med princippet om afgiftens neutralitet, skal fortolkes således, at den er til hinder for en nedsættelse af den rente, der i henhold til national ret sædvanligvis skal betales, når tilbagebetaling af overskydende merværdiafgift ikke sker rettidigt af grunde, som er forbundet med omstændigheder, der ikke skyldes den afgiftspligtige person, såsom størrelsen af denne rente i forhold til det overskydende merværdiafgiftsbeløb, den periode, hvor den fejlagtigt betalte merværdiafgift ikke blev tilbagebetalt, og årsagerne hertil samt de tab, som den afgiftspligtige person faktisk har lidt.

⁽¹⁾ EUT C 343 af 19.9.2016.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 1. marts 2018 — Ice Mountain Ibiza, SL mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Forenede sager C-42/16 P og C-413/16 P) ⁽¹⁾

[Appel — EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærkerne ocean beach club ibiza og ocean ibiza — ældre nationale figurmærker OC ocean club og OC ocean club Ibiza — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b) — relative registreringshindringer — risiko for forveksling]

(2018/C 142/08)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Ice Mountain Ibiza, SL (ved abogados J.L. Gracia Albero og F. Miazetto)

Den anden part i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Palmero Cabezas og D. Botis, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Ice Mountain Ibiza, SL betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 13.2.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. februar 2018 — mobile.de GmbH, tidligere mobile. international GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Rezon OOD

(Sag C-418/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 15, stk. 1 — artikel 57, stk. 2 og 3 — artikel 64 — artikel 76, stk. 2 — forordning (EF) nr. 2868/95 — regel 22, stk. 2 — regel 40, stk. 6 — ugyldighedssag — ugyldighedsbegæring støttet på et ældre nationalt varemærke — reel brug af det ældre varemærke — bevis — afvisning af begæringerne — appelkammeret ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)'s hensyntagen til nye beviser — ophævelse af afgørelser truffet af annullationsafdelingen ved EUIPO — henvisning — følger)

(2018/C 142/09)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: mobile.de GmbH, tidligere mobile.international GmbH (ved Rechtsanwalt T. Lührig)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer, som befuldmægtiget) og Rezon OOD (ved advokat P. Kanchev)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) mobile.de GmbH betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Rezon OOD.

⁽¹⁾ EUT C 419 af 14.11.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. februar 2018 — »ZPT« AD mod Narodno sabranie na Republika Bulgaria, Varhoven administrativen sad og Natsionalna agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski gradski sad — Bulgarien)

(Sag C-518/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — forordning (EF) nr. 1998/2006 — artikel 35 TEUF — de minimis-støtte i form af en skattelettelse — national lovgivning, hvorefter investering i fremstilling af produkter bestemt til eksport udelukkes fra denne skattelettelse)

(2018/C 142/10)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski gradski sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »ZPT« AD

Sagsøgte: Narodno sabranie na Republika Bulgaria, Varhoven administrativen sad og Natsionalna agentsia za prihodite

Konklusion

- 1) Gennemgangen af det tredje spørgsmåls tredje del har intet frembragt, der kan anfægte gyldigheden af artikel 1, stk. 1, litra d), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af [...] artikel [107 TEUF og 108 TEUF] om de minimis-støtte.
- 2) Artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning nr. 1998/2006 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for bestemmelser i national ret såsom de i hovedsagen omhandlede, der udelukker investering i aktiver, som anvendes til aktiviteter, der er knyttet til eksport, fra at opnå en skattelettelse, som udgør de minimis-støtte.

(¹) EUT C 462 af 12.12.2016.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 28. februar 2018 — MA.T.I. SUD SpA mod Centostazioni SpA (sag C-523/16) og Duemme SGR SpA mod Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR) (sag C-536/16) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien)

(Forenede sager C-523/16 og C-536/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 51 — berigtigelse af tilbud — direktiv 2004/17/EF — præcisering af tilbud — national lovgivning, hvorefter tilbudsgivernes berigtigelse af den dokumentation, der skal fremlægges, er betinget af betaling af en bøde — principper for indgåelse af offentlige kontrakter — ligebehandlingsprincippet — proportionalitetsprincippet)

(2018/C 142/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: MA.T.I. SUD SpA (sag C-523/16) og Duemme SGR SpA (sag C-536/16)

Procesdeltager: China Taiping Insurance Co. Ltd (sag C-523/16)

Sagsøgte: Centostazioni SpA (sag C-523/16) og Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR) (sag C-536/16)

Konklusion

EU-retten og navnlig artikel 51 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, principperne for indgåelse af offentlige kontrakter — blandt hvilke indgår ligebehandlingsprincippet og princippet om gennemsigtighed, som er omhandlet i artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (»forsyningsvirksomhedsdirektivet«) og i artikel 2 i direktiv 2004/18 — samt proportionalitetsprincippet skal fortolkes således, at de principielt ikke er til hinder for en national lovgivning, der indfører en ordning med assistance til udarbejdelse af tilbudsmaterialet, i medfør af hvilken den ordregivende myndighed i forbindelse med en procedure for indgåelse af en offentlig kontrakt kan anmode enhver tilbudsgiver, hvis tilbud er behæftet med væsentlige uregelmæssigheder i den nævnte lovgivnings forstand, om at berigtige sit tilbud under forudsætning af, at der betales en bøde, så længe størrelsen af denne bøde forbliver forenelig med proportionalitetsprincippet, hvilket det påhviler den forelæggende ret at afgøre.

Derimod skal disse samme bestemmelser og principper fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der indfører en ordning med assistance til udarbejdelse af tilbudsmaterialet, i medfør af hvilken den ordregivende myndighed kan kræve af en tilbudsgiver — imod at denne betaler en bøde — at vedkommende fremsender et dokument, hvis manglende fremsendelse ifølge udbudsmaterialets udtrykkelige bestemmelser skal føre til udelukkelse af tilbudsgiveren, eller at vedkommende fjerner de uregelmæssigheder, der påvirker dennes tilbud, således at de foretagne korrektioner eller ændringer nærmer sig en afgivelse af et nyt tilbud.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 1. marts 2018 — sag anlagt af Doris Margret Lisette Mahnkopf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kammergericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-558/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — forordning (EU) nr. 650/2012 — arv og europæisk arvebevis — anvendelsesområde — mulighed for at registrere den efterlevende ægtefælles andel i det europæiske arvebevis)

(2018/C 142/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Kammergericht Berlin

Parter i hovedsagen

Doris Margret Lisette Mahnkopf

procesdeltager: Sven Mahnkopf

Konklusion

Artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis skal fortolkes således, at en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, der i tilfælde af en af ægtefællernes død foreskriver en standardudligning af formueforøgelsen ved forhøjelse af den efterlevende ægtefælles arvelod, er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 30.1.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. februar 2018 — Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-577/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Den Europæiske Union — direktiv 2003/87/EF — anvendelsesområde — artikel 2, stk. 1 — bilag I — aktivitet underlagt ordningen for handel — produktion af polymerer — anvendelse af varme fra et tredjepartsanlæg — anmodning om gratisuddeling af emissionskvoter — perioden 2013-2020)

(2018/C 142/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Konklusion

Artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009, skal fortolkes således, at et anlæg, der producerer polymerer, bl.a. polycarbonat, som det, der er omhandlet i hovedsagen, og som indkøber den varme, der er nødvendig til denne produktion, fra et tredjepartsanlæg, ikke henhører under den ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner, der er indført ved dette direktiv, idet det ikke genererer direkte CO₂-udledninger.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 27.2.2017.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 28. februar 2018 — Imofloresmira — Investimentos Imobiliários SA mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal)

(Sag C-672/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift — momsdirektivet — fritagelse af bortforpagtning og udlejning af fast ejendom — valgmulighed for afgiftspligtige personer — medlemsstaternes gennemførelse — fradrag for indgående afgift — anvendelse i forbindelse med den afgiftspligtige persons afgiftspligtige transaktioner — regulering af det oprindeligt foretagne fradrag — ikke tilladt)

(2018/C 142/14)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Imofloresmira — Investimentos Imobiliários SA

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Konklusion

Artikel 167, 168, 184, 185 og 187 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som kræver, at der foretages regulering af den oprindeligt fradragte merværdiafgift, med den begrundelse, at en ejendom, for hvilken valgmuligheden for afgiftsbetaling er blevet udøvet, anses for ikke længere at blive anvendt af den afgiftspligtige person i forbindelse med den pågældendes egne afgiftspligtige transaktioner, når denne ejendom har stået ubenyttet hen i mere end to år, selv om det er godtgjort, at den afgiftspligtige person har søgt at udleje ejendommen i denne periode.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 20.3.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 28. februar 2018 — Sporting Odds Limited mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-3/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fri udveksling af tjenesteydelser — artikel 56 TEUF — artikel 4, stk. 3, TEU — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — restriktioner — hasardspil — nationale bestemmelser — statens drift af visse former for hasardspil — eneret — koncessionsordning for andre former for spil — krav om tilladelse — administrativ sanktion)

(2018/C 142/15)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sporting Odds Limited

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

Konklusion

- 1) Artikel 56 TEUF skal fortolkes således, at den i princippet ikke er til hinder for et tostrengt system for tilrettelæggelse af markedet for hasardspil, hvorved visse typer af disse spil henhører under den statslige monopolordning, mens andre henhører under ordningen med koncessioner og tilladelser til foranstaltning af hasardspil, når den forelæggende ret har fastslået, at de bestemmelser, der begrænser den frie udveksling af tjenesteydelser, reelt og på en sammenhængende og systematisk måde forfølger de formål, som den berørte medlemsstat har påberåbt sig.
- 2) Artikel 56 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national regel som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter tildelingen af en tilladelse til foranstaltning af online-hasardspil udelukkende er forbeholdt udbydere af hasardspil, der er i besiddelse af en koncession til drift af et kasino, som er beliggende på det nationale område, for så vidt som denne regel ikke udgør en ufravigelig forudsætning for at opnå de tilstræbte formål, og der findes mindre restriktive foranstaltninger for at opnå sådanne formål.
- 3) Artikel 56 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorved der er indført en ordning med koncessioner og tilladelser til foranstaltning af online-hasardspil, når denne lovgivning indeholder regler, som er diskriminerende over for erhvervsdrivende med hjemsted i andre medlemsstater, eller når den fastsætter regler, der ikke er diskriminerende, men som anvendes på en ikke-gennemsigtig måde eller gennemføres på en sådan måde, at ansøgningen fra visse tilbudsgivere med hjemsted i andre medlemsstater afskæres eller vanskeliggøres.
- 4) Artikel 56 TEUF og artikel 4, stk. 3, TEU, sammenholdt med artikel 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som ikke fastsætter en undersøgelse ex officio af, om de foranstaltninger, der begrænser den frie udveksling af tjenesteydelser som omhandlet i artikel 56 TEUF og lægger bevisbyrden på sagens parter, er forholdsmæssige.
- 5) Artikel 56 TEUF, sammenholdt med artikel 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at det påhviler en medlemsstat, der har gennemført en restriktiv lovgivning, at fremlægge beviser, hvorved det tilsigtes at godtgøre dels, at der foreligger formål, som kan begrunde en restriktion for en grundlæggende frihed, der er sikret i EUF-traktaten, dels at restriktionen er forholdsmæssig, og i modsat fald skal den nationale domstol kunne drage enhver konklusion, der følger af en sådan mangel.

- 6) Artikel 56 TEUF skal fortolkes således, at det ikke kan fastslås, at en medlemsstat ikke har opfyldt sin pligt til at begrunde en restriktiv foranstaltning som følge af den omstændighed, at den ikke har fremlagt en analyse af virkningerne af den nævnte foranstaltning på det tidspunkt, hvor den indføres i den nationale lovgivning, eller på det tidspunkt, hvor en sådan foranstaltning undersøges af den nationale domstol.
- 7) Artikel 56 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en sanktion som den i hovedsagen omhandlede, der pålægges som følge af en overtrædelse af den nationale lovgivning, hvorved der er indført en ordning med koncessioner og tilladelser til foranstaltning af hasardspil, såfremt en sådan national lovgivning viser sig at være i strid med denne artikel

⁽¹⁾ EUT C 112 af 10.4.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 1. marts 2018 — sag iværksat af Maria Tirkkonen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-9/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — udbudsprocedure for offentlige kontrakter vedrørende rådgivningstjenester til landbruget — spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en offentlig kontrakt — ordning for indkøb af tjenesteydelser ved kontrakter, der består i, at enhver økonomisk aktør, der opfylder de på forhånd fastsatte vilkår, godkendes som leverandører — ordning, som ikke efterfølgende er åben for andre økonomiske aktører)

(2018/C 142/16)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Maria Tirkkonen

Procesdeltager: Maaseutuvirasto

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at en rådgivningsordning for landbruget som den i hovedsagen omhandlede, hvorved en offentlig enhed indgår kontrakter med enhver økonomisk aktør, som opfylder de på forhånd fastsatte egnethedskrav, der fremgår af et udbudsmateriale, og som har bestået den prøve, der er nævnt i dette udbudsmateriale, selv om ingen ny økonomisk aktør har mulighed for at tiltræde denne ordning under hele dennes begrænsede varighed, ikke udgør en offentlig kontrakt i dette direktivs forstand.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 20.3.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 28. februar 2018 — Hubertus John mod Freie Hansestadt Bremen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Bremen — Tyskland)

(Sag C-46/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — § 5, stk. 1 — foranstaltninger med henblik på at forhindre misbrug hidrørende fra anvendelsen af tidsbegrænsede kontrakter — direktiv 2000/78/EF — artikel 6, stk. 1 — forbud mod forskelsbehandling på grund af alder — national lovgivning, som tillader udsættelse af ansættelseskontraktens ophør, som er fastsat til den almindelige pensionsalder, alene med den begrundelse, at arbejdstageren har erhvervet ret til alderspension)

(2018/C 142/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesarbeitsgericht Bremen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hubertus John

Sagsøgt: Freie Hansestadt Bremen

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 2, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, for så vidt som den betinger en udsættelse af datoen for arbejdsophøret for de arbejdstagere, der har nået den lovbestemte alder for tildeling af alderspension, af en aftale med arbejdsgiveren af tidsbegrænset varighed.
- 2) § 5, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og som er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, for så vidt som den uden yderligere betingelser giver ansættelseskontraktens parter mulighed for ved aftale indgået under ansættelsen uden tidsmæssig begrænsning at udsætte det aftalte tidspunkt for ansættelsesforholdets ophør som følge af den almindelige pensionsalders indtræden, eventuelt også flere gange, alene af den grund, at arbejdstageren som følge af den almindelige pensionsalders indtræden har ret til alderspension.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 1. marts 2018 — SC Petrotel-Lukoil SA og Maria Magdalena Georgescu mod Ministerul Economiei, Ministerul Energiei og Ministerul Finanțelor Publice (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Înalta Curte de Casație și Justiție — Rumænien)

(Sag C-76/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — afgifter med tilsvarende virkning som told — artikel 30 TEUF — interne afgifter — artikel 110 TEUF — afgift for eksporterede olieprodukter — afgiften overvæltet ikke på forbrugeren — afgiftsbyrden for den afgiftspligtige — tilbagebetaling af det beløb, der er blevet betalt af den afgiftspligtige)

(2018/C 142/18)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: SC Petrotel-Lukoil SA og Maria Magdalena Georgescu

Sagsøgte: Ministerul Economiei, Ministerul Energiei og Ministerul Finanțelor Publice

Konklusion

EU-retten, særligt artikel 30 TEUF, skal fortolkes således, at en afgiftspligtig, som reelt har betalt en afgift med tilsvarende virkning i strid med den nævnte artikel, skal kunne opnå tilbagebetaling af det beløb, der er blevet betalt på grundlag af denne afgift, også i den situation, hvor betalingsordningen vedrørende afgiften i den nationale lovgivning er blevet udformet således, at denne afgift overvælttes på forbrugeren.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 15.5.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 28. februar 2018 — Comune di Castelbellino mod Regione Marche m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Italien)

(Sag C-117/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2011/92/EU — artikel 4, stk. 2 og 3, og bilag I-III — vurdering af indvirkningen på miljøet — tilladelse til at udføre arbejder i et biogasanlæg til elproduktion uden en indledende undersøgelse af behovet for at foretage en vurdering af indvirkningen på miljøet — annullation — efterfølgende lovgivning af tilladelsen på grundlag af nye bestemmelser i national ret uden indledende undersøgelse af behovet for at foretage en vurdering af indvirkningen på miljøet)

(2018/C 142/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Comune di Castelbellino

Sagsøgte: Regione Marche, Ministero per i beni e le attività culturali, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Marche Servizio Infrastrutture Trasporti Energia — P.F. Rete Elettrica Regionale og Provincia di Ancona

Procesdeltager: Società Agricola 4 C S.S.

Konklusion

Såfremt et projekt, der skal øge kapaciteten af et elproduktionsanlæg som det i hovedsagen omhandlede, ikke er blevet undergivet en indledende undersøgelse af behovet for at foretage en vurdering af indvirkningen på miljøet i henhold til nationale bestemmelser, der efterfølgende er blevet erklæret uforenelige i denne henseende med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, kræver EU-retten, at medlemsstaterne bringer de ulovlige følgevirkninger af denne tilsidesættelse til ophør, og er ikke til hinder for, at dette anlæg, efter at projektet er blevet gennemført, gøres til genstand for en ny undersøgelsesprocedure fra de kompetente myndigheders side med henblik på at kontrollere, om det overholder kravene i dette direktiv, og eventuelt undergive det en vurdering af indvirkningen på miljøet, forudsat at de nationale bestemmelser, der tillader denne lovliggørelse, ikke giver de berørte anledning til at omgå EU-reglerne eller til at undlade at anvende dem. Der skal også tages hensyn til anlæggets indvirkning på miljøet siden projektets gennemførelse. Disse myndigheder kan på grundlag af de nationale bestemmelser, der er gældende på det tidspunkt, hvor de skal træffe afgørelse, anse en sådan vurdering af indvirkningen på miljøet for ikke at være nødvendig, for så vidt som disse bestemmelser er forenelige med dette direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 10.7.2017.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 28. februar 2018 — Collect Inkasso OÜ m.fl. mod Rain Aint m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tartu Maakohus — Estland)

(Sag C-289/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — samarbejde på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 805/2004 — europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav — betingelser for attestering — mindstestandarder for retssager om ubestridte krav — skyldners rettigheder — manglende angivelse af adressen på den instans, ved hvilken kravet kan bestrides, eller en sag til prøvelse af afgørelsen kan anlægges)

(2018/C 142/20)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tartu Maakohus

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ og Bigbank AS

Sagsøgte: Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle Noor og Artjom Konjarov

Konklusion

Artikel 17, litra a), og artikel 18, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav skal fortolkes således, at en retsafgørelse, som er blevet truffet, uden at debitor er blevet informeret om adressen på den retsinstans, over for hvilken der kan gøres indsigelse, for hvilken der kan gives møde, eller i givet fald for hvilken der kan anlægges sag til prøvelse af denne afgørelse, ikke kan attesteres som europæisk tvangsfuldbyrdsdokument.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 31.7.2017.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 22. februar 2018 — Liviu Petru Lupean og Oana Andreea Lupean mod SC OTP BAAK Nyrt. ved OTP BANK SA ved Sucursala SIBIU og SC OTP BAAK Nyrt. ved OTP BANK SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Sibiu — Rumænien)

(Sag C-119/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1 og 2, og artikel 5 — vurdering af, om kontraktvilkårene er urimelige — aftale om kredit optaget i udenlandsk valuta — valutakursrisikoen bæres alene af forbrugeren — væsentlig uligevægt mellem parternes rettigheder og pligter i henhold til aftalen — låneaftalens hovedgenstand)

(2018/C 142/21)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Sibiu

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Liviu Petru Lupean og Oana Andreea Lupean

Sagsøgte: SC OTP BAAK Nyrt. ved OTP BANK SA ved Sucursala SIBIU og SC OTP BAAK Nyrt. ved OTP BANK SA

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at et vilkår i en kreditaftale, der er indgået i en udenlandsk valuta mellem en erhvervsdrivende og en forbruger uden at have været genstand for individuel forhandling som det, der er omhandlet i hovedsagen, hvorefter kreditten skal tilbagebetales i samme valuta, henhører under begrebet »aftalens hovedgenstand« som omhandlet i den nævnte bestemmelse, idet dette vilkår fastsætter en væsentlig ydelse, der er afgørende for aftalen.
- 2) Artikel 3-5 i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at et vilkår i en kreditaftale som det, der er omhandlet i hovedsagen, hvorefter hele valutakursrisikoen lægges på låntager, og som ikke er udformet klart, således at låntager ikke på grundlag af klare og forståelige kriterier er i stand til at vurdere de økonomiske følger af aftalens indgåelse, af den nationale ret kan anses for at være urimeligt, såfremt det i forbindelse med rettens undersøgelse heraf konstateres, at dette vilkår til trods for kravet om god tro bevirker en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren. I denne henseende tilkommer det den forelæggende ret under hensyn til samtlige omstændigheder i hovedsagen og under hensyn bl.a. til den erhvervsdrivendes ekspertise og kendskab for så vidt angår de mulige valutakursudsving og de iboende risici ved indgåelse af et lån i udenlandsk valuta for det første at undersøge, om kravet om god tro er blevet tilsidesat, og for det andet, om der foreligger en betydelig skævhed som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 6.6.2017.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 22. februar 2018 — ERSTE Bank Hungary Zrt mod Orsolya Czakó (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn)

(Sag C-126/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — artikel 4, stk. 2, artikel 5 og artikel 6, stk. 1 — vilkår, der definerer aftalens hovedgenstand — aftale om lån optaget i udenlandsk valuta — rækkevidden af begrebet »affattet klart og forståeligt« — spørgsmål om, hvorvidt aftalen er helt eller delvist ugyldig)

(2018/C 142/22)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ERSTE Bank Hungary Zrt

Sagsøgt: Orsolya Czakó

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 2, og artikel 5 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at vilkårene i en låneaftale indgået mellem en forbruger og en bank i en medlemsstat opfylder kravet i disse bestemmelser om, at kontraktvilkår skal være affattet klart og forståeligt, når det pengebeløb, som skal stilles til rådighed for denne forbruger som kontopenge angivet i en udenlandsk valuta, der er fastsat i forhold til den aftalte udbetalingsvaluta, er angivet klart. For så vidt som fastsættelsen af dette beløb afhænger af valutakursen på tidspunktet for frigivelsen af midlerne, kræves det, at metoderne til beregning af det faktiske lånebeløb og fastsættelse af valutakursen er gennemsigtige, således at en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger på grundlag af klare og forståelige kriterier kan forudse, hvilke økonomiske følger — heriblandt navnlig de samlede omkostninger i forbindelse med lånet — aftalen kan få for ham.
- 2) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at såfremt en national ret fastslår, at vilkår i en låneaftale indgået mellem en forbruger og en bank, såsom vilkårene i hovedsagen, er urimelige, er denne bestemmelse ikke til hinder for, at denne ret erklærer hele den pågældende aftale for ugyldig, hvis den ikke kan opretholdes efter ophævelsen af disse vilkår.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 10.7.2017.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 7. februar 2018 — Manuela Maturi m.fl. mod Fondazione Teatro dell'Opera di Roma samt Fondazione Teatro dell'Opera di Roma mod Manuela Maturi m.fl. (sag C-142/17) Catia Passeri mod Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (sag C-143/17) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Forenede sager C-142/17 og C-143/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — socialpolitik — ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv — direktiv 2006/54/EF — nationale bestemmelser om en midlertidig mulighed for arbejdstagere inden for underholdningsbranchen, der har nået pensionsalderen, for at forblive erhvervsaktive, indtil de når den tidligere fastsatte pensionsalder, der var 47 år for kvinder og 52 år for mænd)

(2018/C 142/23)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Manuela Maturi, Laura Di Segni, Isabella Lo Balbo, Maria Badini, Loredana Barbanera, Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (sag C-142/17) og Catia Passeri (sag C-143/17)

Sagsøgte: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma, Manuela Maturi, Laura Di Segni, Isabella Lo Balbo, Maria Badini, Loredana Barbanera, Luca Troiano, Mauro Murri (sag C-142/17) og Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (sag C-143/17)

Konklusion

Artikel 14, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at der med en national bestemmelse som bestemmelsen i artikel 3, stk. 7, i lovdekret nr. 64 af 30. april 2010, ophøjet til lov nr. 100 af 29. juni 2010, i den version, der var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagerne, hvorefter arbejdstagere, der er ansat som balletdansere, og som har nået den i denne bestemmelse fastsatte pensionsalder på 45 år for såvel kvinder som mænd, har mulighed for i en overgangperiode på to år at vælge at forblive erhvervsaktive, indtil de når den aldersgrænse, der i de tidligere gældende regler var fastsat til 47 år for kvinder og 52 år for mænd, indføres en direkte forskelsbehandling på grund af køn, der er forbudt i henhold til dette direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 31.7.2017.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 22. februar 2018 — GX mod Europa-Kommissionen

(Sag C-233/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — procesreglementets artikel 181 i — personalesag — almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/248/13 — afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten)

(2018/C 142/24)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: GX (ved advokat G.-M. Enache)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og P. Mihaylova, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) GX bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 10.7.2017.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 8. februar 2018 — HB m.fl. mod Europa-Kommissionen (Sag C-336/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — regler for institutionerne — europæisk borgerinitiativ »Ethics for Animals and Kids« — beskyttelse af omstrejfende dyr — den psykologiske effekt på voksne og børn — afslag på registrering af borgerinitiativet, idet det ligger åbenbart uden for Europa-Kommissionens beføjelser på området — forordning (EU) nr. 211/2011 — artikel 4, stk. 2, litra b) — artikel 4, stk. 3)

(2018/C 142/25)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: HB, Robert Coates Smith, Hans Joachim Richter, Carmen Arsene, Magdalena Anna Kuropatwinska, Christos Yiapanis og Nathalie Louise Klinge (ved Rechtsanwalt P. Brockmann)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved H. Krämer, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) HB, Robert Coates Smith, Hans Joachim Richter, Carmen Arsene, Magdalena Anna Kuropatwinska, Christos Yiapanis og Nathalie Louise Klinge på den ene side samt Europa-Kommissionen på den anden side bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 28.8.2017.

Appel iværksat den 5. september 2017 af Isabel Martín Osete til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 29. juni 2017 i sag T-427/16 — Martín Osete mod EUIPO

(Sag C-529/17 P)

(2018/C 142/26)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Isabel Martín Osete (ved avocat V. Wellens)

Den anden part i appelsagen i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Ved kendelse af 22. februar 2018 har Domstolen (Ottende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 10. december 2017 af BMB sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 3. oktober 2017 i sag T-695/15 — BMB sp. z o.o. mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-693/17 P)

(2018/C 142/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: BMB sp. z o.o. (ved radca prawny K. Czubkowski)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Ferrero SpA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 3. september 2017 i sag T-695/15 og forkyndt for appellanten den 11. oktober 2017 ophæves.
- Afgørelse truffet den 8. september 2015 af Tredje Appellkammer ved EUIPO i sag R 1150/2012-3 annulleres.

Subsidiært, ophæver Domstolen den appellerede dom og hjemviser sagen til Retten, såfremt sagen ikke kan afgøres af Domstolen på det foreliggende grundlag.

I henhold til artikel 138, stk. 1, i Domstolens procesreglement træffer Domstolen også afgørelse om følgende:

- Ferrero Spa og EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med appelsagen.
- Ferrero Spa og EUIPO tilpligtes at betale de omkostninger, som appellanten har afholdt for Retten.
- Ferrero Spa tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for EUIPO vedrørende den omhandlede afgørelse.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen gjort to appelanbringender gældende.

Første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra e), i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design ⁽¹⁾ som følge af en retlig fejl og et åbenbart urigtigt skøn:

- i. Den grafiske gengivelse af det ældre varemærke indgår i det anfægtede design.
- ii. Det ældre varemærke og det anfægtede design har en høj grad af lighed.
- iii. Appellkammeret begik ikke en fejl, da det fastslog, at der forelå en risiko for forveksling mellem det ældre varemærke og det anfægtede design.

Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra e), i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design sammenholdt med det generelle princip om god forvaltningsskik og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning som følge af en retlig fejl og et åbenbart urigtigt skøn, hvorefter appelkammerets henvisning til artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 ⁽²⁾ i den omhandlede afgørelses punkt 33 er en rent formel mangel, der ikke havde nogen afgørende indvirkning på løsningen af tvisten, og at der ikke er behov for at tage hensyn til national retspraksis om international registrering i forbindelse med bedømmelsen af risikoen for forveksling.

⁽¹⁾ EUT 2002, L 3, s. 1

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT 2009, L 78, s. 1).

**Appel iværksat den 24. oktober 2017 af Vassil Money Valkov til prøvelse af kendelse afsagt af Retten
(Anden Afdeling) den 27. september 2017 i sag T-588/17, Valkov mod Den Europæiske
Menneskerettighedsdomstol og Republikken Bulgariens højesteret**

(Sag C-701/17 P)

(2018/C 142/28)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Vassil Money Valkov (ved адвокат K. Mladenova)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og Republikken Bulgariens højesteret

Ved kendelse af 22. februar 2018 har Domstolen (Tiende Afdeling) afvist appellen.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien)
den 3. januar 2018 — Modesto Jardón Lama mod Instituto Nacional de la Seguridad Social og
Tesorería General de la Seguridad Social**

(Sag C-7/18)

(2018/C 142/29)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i hovedsagen

Appellant: Modesto Jardón Lama

Indstævnte: Instituto Nacional de la Seguridad Social og Tesorería General de la Seguridad Social

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 48 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national retsforskrift, der fastsætter en betingelse om, at for at kunne få førtidspension skal det pensionsbeløb, der skal udbetales, være højere end den minimumspension, der tilkommer den berettigede efter samme nationale lovgivning, idet »pensionsbeløb« fortolkes som den faktiske pension, som alene den kompetente medlemsstat (i det foreliggende tilfælde Spanien) skal betale, uden at medregne den faktiske pension, som den berettigede vil kunne modtage på grundlag af en anden ydelse af samme art fra en anden eller andre medlemsstater?

Appel iværksat den 5. januar 2018 af Marine Harvest ASA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. oktober 2017 i sag T-704/14, Marine Harvest ASA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-10/18 P)

(2018/C 142/30)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Marine Harvest ASA (ved R. Subiotto, QC)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom ophæves helt eller delvist.
- Kommissionens afgørelse af 23. juli 2014 annulleres, eller subsidiært annulleres de bøder, som appellanten er blevet pålagt i medfør af afgørelsen, eller mere subsidiært nedsættes de bøder, som appellanten er blevet pålagt i medfør af afgørelsen, betydeligt.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellantens sagsomkostninger og øvrige omkostninger såvel i appelsagen som i sagen for Retten.
- Om nødvendigt hjemvises sagen til Retten til fornyet behandling i overensstemmelse med Domstolens dom.
- Domstolen træffer enhver anden foranstaltning, som den måtte finde passende.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat to anbringender.

1. Appellanten har med sit første anbringende gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at undlade at anvende artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ (»EU-fusionsforordningen«) i denne sag.
 - a. For det første begik Retten en retlig fejl ved fortolkningen af begrebet »en enkelt fusion«, navnlig ved at afvise at anvende 20. betragtning til EU-fusionsforordningen som grundlag for at fortolke EU-lovgivers hensigt om at behandle alle transaktioner, der »er sammenkædet ved en betingelse«, som »én og samme fusion«.
 - b. For det andet begik Retten en retlig fejl ved fortolkningen af formålet med EU-fusionsforordningens artikel 7, stk. 2.
2. Appellanten har med sit andet anbringende gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at pålægge to bøder for den samme adfærd.
 - a. Der skete ved dommen en tilsidesættelse af princippet *ne bis in idem* ved, at Marine Harvest blev pålagt to bøder for at købe retten til Jerzy Maleks aktiepost på 48,5 %: Først 10 mio. EUR på grundlag af EU-fusionsforordningens artikel 14, stk. 2, litra a), for angiveligt at gennemføre fusionen inden anmeldelse (angivelig overtrædelse af EU-fusionsforordningens artikel 4, stk. 1), og yderligere 10 mio. EUR på grundlag af EU-fusionsforordningens artikel 14, stk. 2, litra b), for angiveligt at gennemføre fusionen inden dens godkendelse (angivelig overtrædelse af EU-fusionsforordningens artikel 7, stk. 1).

- b. Subsidiært skete der ved dommen en tilsidesættelse af princippet om fradrag i straf, eftersom der ikke blev taget hensyn til den første sanktion ved fastsættelsen af den anden sanktion.
- c. Mere subsidiært blev der ved dommen begået en retlig fejl ved, at princippet om sammenstød af overtrædelser ikke blev anvendt: Den angivelige overtrædelse af anmeldelsespligten i EU-fusionsforordningens artikel 4, stk. 1, var den mest specifikke overtrædelse og indbefattede derfor den angivelige overtrædelse af status quo-forpligtelsen i EU-fusionsforordningens artikel 7, stk. 1, som var den mest generelle overtrædelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT 2004, L 24, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungarn) den 8. januar 2018 — Sole-Mizo Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Sag C-13/18)

(2018/C 142/31)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sole-Mizo Zrt.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en medlemsstats praksis — hvorefter der i forbindelse med en undersøgelse af de relevante bestemmelser om morarenter tages udgangspunkt i en antagelse om, at den nationale afgiftsmyndighed ikke har begået en overtrædelse (undladelse), dvs. at den ikke har misligholdt betalingen af den ikke-refunderbare merværdiafgift (herefter »moms«) [...] på de afgiftspligtiges ubetalte køb, fordi den nationale lovgivning, der var i strid med fællesskabsretten, var gældende på tidspunktet for den nationale afgiftsmyndigheds afgørelse, og Domstolen først efterfølgende konstaterede, at det deri fastlagte krav ikke var i overensstemmelse med fællesskabsretten — forenelig med fællesskabsrettens bestemmelser, bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter »momsdirektivet«) (navnlig direktivets artikel 183) og med effektivitetsprincippet, princippet om direkte virkning og ækvivalensprincippet?
- 2) Er en medlemsstats praksis, hvorefter der i forbindelse med en undersøgelse af de relevante bestemmelser om morarenter sondres mellem, hvorvidt den nationale afgiftsmyndighed ikke tilbagebetalte afgiften under overholdelse af de på daværende tidspunkt gældende nationale bestemmelser — som i øvrigt var i strid med fællesskabsretten — eller om den gjorde dette under tilsidesættelse af disse bestemmelser, og som — for så vidt angår de påløbne renter på den moms, hvis tilbagebetaling ikke kunne søges inden for en rimelig frist som følge af et krav i den nationale ret, som Domstolen havde erklæret uforeneligt med EU-retten — fastlægger to adskilte perioder, i overensstemmelse med fællesskabsretten, navnlig momsdirektivets bestemmelser (navnlig artikel 183) og ækvivalensprincippet, effektivitetsprincippet og proportionalitetsprincippet, således at

— de afgiftspligtige i den første periode kun har ret til at opkræve morarenter svarende til centralbankens basisrente, i betragtning af at den ungarske lovgivning, der var i strid med fællesskabsretten, stadig var gældende på daværende tidspunkt, og de ungarske afgiftsmyndigheder derfor ikke handlede ulovligt ved ikke at give tilladelse til inden for en rimelig frist at betale den moms, der fremgik af fakturaerne, hvorimod

— der i den anden periode skal betales en rente svarende til det dobbelte af centralbankens basisrente — som i øvrigt finder anvendelse i tilfælde af forsinket betaling i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning — udelukkende for så vidt angår den forsinkede betaling af morarenterne for den første periode?

- 3) Skal momsdirektivets artikel 183 fortolkes således, at ækvivalensprincippet er til hinder for en medlemsstats praksis, hvorefter afgiftsmyndigheden for så vidt angår den moms, der ikke er tilbagebetalt, kun betaler en rente svarende til centralbankens (simple) basisrente, hvis EU-retten er blevet tilsidesat, mens der betales en rente svarende til det dobbelte af centralbankens basisrente, hvis den nationale ret er blevet tilsidesat?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien)
den 17. januar 2018 — Cobra Servicios Auxiliares, S.A. mod FOGASA, José David Sánchez Iglesias og
Incatema, S.L.**

(Sag C-29/18)

(2018/C 142/32)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Sagsøgte: FOGASA, José David Sánchez Iglesias og Incatema, S.L.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal § 4 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der er optaget som bilag til direktiv 1999/70 ⁽¹⁾, fortolkes således, at den er til hinder for en national retsforordning, som i forbindelse med én og samme omstændighed (ophøret af en entreprise mellem arbejdsgiveren og en tredjepartsvirksomhed efter sidstnævntes ønske) fastsætter en lavere erstatning for ophøret af en tidsbegrænset ansættelse med henblik på et bestemt arbejde eller en bestemt tjenesteydelse svarende til varigheden af den nævnte entreprise, end for ophøret af en tidsubegrænset ansættelse af tilsvarende arbejdstagere på grund af en kollektiv afskedigelse begrundet i produktionsmæssige hensyn som følge af ophøret af den nævnte entreprise?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal det da antages, at en ulige behandling i forbindelse med erstatning på grund af ophør af en ansættelse begrundet i de samme faktiske omstændigheder, men i henhold til forskellige retsregler, mellem arbejdstagere i henholdsvis tidsbegrænset ansættelse og tidsubegrænset ansættelse, udgør diskrimination som den, der er forbudt i henhold til chartrets artikel 21, idet den er i strid med ligebehandlingsprincippet og forbuddet mod forskelsbehandling som fastsat i chartrets artikel 20 og 21, som udgør en del af de grundlæggende principper i EU-retten?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien)
den 17. januar 2018 — Cobra Servicios Auxiliares, S.A. mod José Ramón Fiuza Asorey og Incatema,
S.L.**

(Sag C-30/18)

(2018/C 142/33)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Sagsøgte: José Ramón Fiuza Asorey og Incatema, S.L.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal § 4 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der er optaget som bilag til direktiv 1999/70 ⁽¹⁾, fortolkes således, at den er til hinder for en national retsforskrift, som i forbindelse med én og samme omstændighed (ophøret af en entreprise mellem arbejdsgiveren og en tredjepartsvirksomhed efter sidstnævntes ønske) fastsætter en lavere erstatning for ophøret af en tidsbegrænset ansættelse med henblik på et bestemt arbejde eller en bestemt tjenesteydelse svarende til varigheden af den nævnte entreprise, end for ophøret af en tidsbegrænset ansættelse af tilsvarende arbejdstagere på grund af en kollektiv afskedigelse begrundet i produktionsmæssige hensyn som følge af ophøret af den nævnte entreprise?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal det da antages, at en ulige behandling i forbindelse med erstatning på grund af ophør af en ansættelse begrundet i de samme faktiske omstændigheder, men i henhold til forskellige retsregler, mellem arbejdstagere i henholdsvis tidsbegrænset ansættelse og tidsbegrænset ansættelse, udgør diskrimination som den, der er forbudt i henhold til chartrets artikel 21, idet den er i strid med ligebehandlingsprincippet og forbuddet mod forskelsbehandling som fastsat i chartrets artikel 20 og 21, som udgør en del af de grundlæggende principper i EU-retten?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bari (Italien) den 19. januar 2018 —
straffesag mod Massimo Gambino og Shpetim Hyka**

(Sag C-38/18)

(2018/C 142/34)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Bari

Tiltalte i straffesagen

Massimo Gambino og Shpetim Hyka

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 16, 18 og 20, litra b), i direktiv 2012/29/EU⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for, at ny afhøring af ofre finder sted over for den ændrede ret, såfremt en af parterne i sagen i medfør af artikel 511, stk. 2, og 525, stk. 2, i codice di procedura penale (såsom de er blevet fortolket i fast retspraksis) nægter at give samtykke til oplæsning af referatet af de forklaringer, som samme ofre tidligere har afgivet over for en anden ret inden for rammerne af samme sag under en kontradiktorisk procedure?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25.10.2012 om minimumsstandards for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315, s. 57).

**Appel iværksat den 22. januar 2018 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Anden Udvidede Afdeling) den 10. november 2017 i sag T-180/15, Icap plc m.fl. mod Europa-
Kommissionen**

(Sag C-39/18 P)

(2018/C 142/35)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved T. Christoforou, V. Bottka, M. Farley og B. Mongin, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Icap plc, Icap Management Services Ltd og Icap New Zealand Ltd (ICAP)

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dommen ophæves (præmis 281-299 og domskonklusionen), for så vidt som den annullerede bøderne i den anfægtede afgørelses artikel 2.
- Det femte og sjette anbringende i ICAP's stævning for Retten, som vedrørte bøderne, forkastes, og der fastsættes passende bøder til ICAP under anvendelse af Domstolens fulde prøvelsesret.
- ICAP tilpligtes at betale alle sagsomkostningerne, og omkostningerne i dommen i første instans fordeles, så de afspejler afgørelsen i appelsagen

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen har støttet sin appel på det følgende enkelte appelanbringende.

Kommissionen har gjort gældende, at Retten i sin dom i sag T-180/15, Icap plc m.fl. mod Kommissionen, EU:T:2017:795, fejlagtigt anvendte Domstolens praksis vedrørende begrundelsespligten i forbindelse med pålæggelse af bøder. Rettens dom afviger fra den ledende dom i sag C-194/14 P, AC Treuhand mod Kommissionen, EU:C:2015:717, præmis 66-69, og pålægger Kommissionen en strengere forpligtelse til mere detaljeret at begrunde den metode, der anvendes til at beregne bøder, som pålægges for overtrædelse af artikel 101 TEUF, særligt ved anvendelsen af bøderetningslinjernes punkt 37. Kommissionens appel tilsigter at få afhjulpet de alvorlige retlige fejl, som Retten begik, som, hvis de blev accepteret, ville være skadelige for Kommissionens evne til at fastlægge passende bøder med tilstrækkelig afskrækkende virkning. En korrekt fortolkning af begrundelsespligten, som svarer til de krav i retspraksis, der er beskrevet i sag C-194/14 P, AC Treuhand, præmis 68, er af afgørende betydning for at nå dette mål. Modsat vil en strengere begrundelsespligt for bøderne omfattende interne overvejelser og beregninger af midlertidig karakter gøre indgreb i Kommissionens skønsbeføjelse ved fastsættelsen af bøder, herunder når den anvender bøderetningslinjernes punkt 37. Sidstnævnte punkt blev netop affattet med det formål at give Kommissionen mulighed for at afvige fra bøderetningslinjerne i atypiske sager, som eksempelvis ved pålæggelse af bøder over for medvirkende. Som anerkendt af Unionens retsinstanser er det afgørende for Kommissionen at bevare sin skønsbeføjelse ved fastsættelsen af passende bøder.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale della Campania
(Italien) den 22. januar 2018 — Meca Srl mod Comune di Napoli**

(Sag C-41/18)

(2018/C 142/36)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Meca Srl

Sagsøgt: Comune di Napoli

Præjudicielt spørgsmål

Er de EU-retlige principper, især princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet, der er fastlagt i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og de heraf afledte principper såsom ligebehandlingsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, proportionalitetsprincippet og effektivitetsprincippet, der er fastsat i direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾, samt bestemmelsen i direktivets artikel 57, stk. 4, litra c) og g), til hinder for anvendelse af en national ordning som den italienske, der følger af artikel 80, stk. 5, litra c), i lovdekret nr. 50/2016, hvorefter anlæggelse af et civilretligt søgsmål vedrørende indsigelser om væsentlige mangler, der har vist sig under gennemførelsen af en tidligere kontrakt og som har medført forfald før aftalt tid heraf, afskærer den ordregivende myndighed fra enhver bedømmelse af tilbudsgiverens pålidelighed, indtil der foreligger en endelig afgørelse i søgsmålet, og uden at virksomheden har godtgjort iværksættelsen af self-cleaning foranstaltninger til at afhjælpe overtrædelser og undgå fornyede overtrædelser?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94, s. 65).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien)
den 24. januar 2018 — Cobra Servicios Auxiliares S.A. mod FOGASA, Jesús Valiño López og
Incatema, S.L.**

(Sag C-44/18)

(2018/C 142/37)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i hovedsagen

Appellant: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Indstævnte: FOGASA, Jesús Valiño López og Incatema, S.L.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal § 4 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der er optaget som bilag til direktiv 1999/70 ⁽¹⁾, fortolkes således, at den er til hinder for en national retsforordning, som i forbindelse med én og samme omstændighed (ophøret af en entreprise mellem arbejdsgiveren og en tredjepartsvirksomhed efter sidstnævntes ønske) fastsætter en lavere erstatning for ophøret af en tidsbegrænset ansættelse med henblik på et bestemt arbejde eller en bestemt tjenesteydelse svarende til varigheden af den nævnte entreprise, end for ophøret af en tidsbegrænset ansættelse af tilsvarende arbejdstagere på grund af en kollektiv afskedigelse begrundet i produktionsmæssige hensyn som følge af ophøret af den nævnte entreprise?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal det da antages, at en ulige behandling i forbindelse med erstatning på grund af ophør af en ansættelse begrundet i de samme faktiske omstændigheder, men i henhold til forskellige retsregler, mellem arbejdstagere i henholdsvis tidsbegrænset ansættelse og tidsubegrænset ansættelse, udgør diskrimination som den, der er forbudt i henhold til chartrets artikel 21, idet den er i strid med ligebehandlingsprincippet og forbuddet mod forskelsbehandling som fastsat i chartrets artikel 20 og 21, som udgør en del af de grundlæggende principper i EU-retten?

(¹) Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 25. januar 2018 —
Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl m.fl. mod Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura
(AGEA) og Regione Veneto**

(Sag C-46/18)

(2018/C 142/38)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellanter: Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl, S.s. Franco e Maurizio Artuso, Sebastiano Bolzon, Claudio Matteazzi og Roberto Tellatin

Appelindstævnte: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Regione Veneto

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal EU-retten i en situation som den beskrevne, og som udgør hovedsagens genstand, fortolkes således, at den omstændighed, at en national bestemmelse er i strid med artikel 2, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 3950/92 (¹), har som konsekvens, at producenter ikke er forpligtet til at betale tillægsafgiften, såfremt de i den nævnte forordning anførte vilkår er opfyldt?
- 2) Skal EU-retten, og særligt det almindelige princip om beskyttelse af den berettigede forventning, i en situation som den beskrevne, og som udgør hovedsagens genstand, fortolkes således, at den berettigede forventning ikke kan beskyttes hos personer, som har opfyldt en af en medlemsstat fastsat forpligtelse, og som har draget fordel af de virkninger, der er forbundet med overholdelsen af denne forpligtelse, såfremt denne forpligtelse har vist sig at være i strid med EU-retten?
- 3) Er artikel 9 i forordning (EF) nr. 1392/2001 (²) af 9. juli 2001 og det EU-retlige begreb »prioriteret kategori« i en situation som den beskrevne, og som udgør hovedsagens genstand, til hinder for en medlemsstats bestemmelse, såsom artikel 2, stk. 3, i lovdekret nr. 157/2004 vedtaget af Den Italienske Republik, som fastlægger forskellige metoder til tilbagebetaling af den overskydende tillægsafgift, idet der med hensyn til tilbagebetalingstider og -metoder sondres mellem de producenter, som har forladt sig på pligten til at overholde en national bestemmelse, der har vist sig at være i strid med EU-retten, og de producenter, som ikke har overholdt denne bestemmelse?

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28.12.1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter (EFT 1992, L 405, s. 1).

(²) Kommissionens forordning (EF) nr. 1392/2001 af 9.7.2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter (EUT 2001, L 187, s. 19).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Wien (Østrig) den 26. januar 2018 — Skarb Państwa Rzeczpospolitej Polskiej — Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad mod Stephan Riel, als Insolvenzverwalter im Insolvenzverfahren über das Vermögen der Alpine Bau GmbH

(Sag C-47/18)

(2018/C 142/39)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skarb Państwa Rzeczpospolitej Polskiej — Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad

Sagsøgt: Stephan Riel, als Insolvenzverwalter im Insolvenzverfahren über das Vermögen der Alpine Bau GmbH

Præjudicielt/Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 1, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (herefter »forordning nr. 1215/2012«) ⁽¹⁾ fortolkes således, at et søgsmål, der angår prøvelse af en fordring (»Prüfungsklage«, herefter »prøvelsessøgsmål«) ifølge østrigsk ret vedrører konkurs som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), i forordning nr. 1215/2012 og derfor ikke er omfattet af forordningens materielle anvendelsesområde?

Spørgsmål 2a (alene såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende):

Finder artikel 29, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012 analog anvendelse på et tilknyttet søgsmål, der er omfattet af anvendelsesområdet for konkursforordningen?

Spørgsmål 2b (alene såfremt det første spørgsmål benægtende og det andet spørgsmål, litra a), besvares bekræftende):

Skal artikel 29, stk. 1, i [forordning nr. 1215/2012] fortolkes således, at der er tale om et krav, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, såfremt en fordringshaver — sagsøgeren — har anmeldt en (i det væsentlige) identisk fordring såvel under den østrigske hovedinsolvensbehandling som under den sekundære insolvensbehandling i Polen, hvilken (for den overvejende dels vedkommende) blev bestridt af kurator, og har anlagt sag, først i Polen mod den stedlige kurator under den sekundære insolvensbehandling, og efterfølgende i Østrig mod kurator under hovedinsolvensbehandlingen — sagsøgte — med påstand om anerkendelse af insolvensfordringer på et bestemt beløb?

Spørgsmål 3a

Skal artikel 41 i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs (herefter »konkursforordningen«) ⁽²⁾ fortolkes således, at kravet om, at der skal gives oplysning om »fordringens art, hvornår den er opstået og dens størrelse« er opfyldt, såfremt en fordringshaver, der har hjemsted i en anden medlemsstat end den, hvor insolvensbehandlingen er indledt — sagsøgeren — i sin anmeldelse af fordringen under hovedinsolvensbehandlingen — som her —

- a) nøjes med at beskrive fordringen ved angivelse af et konkret beløb, men uden oplysning om hvornår den er opstået (f. eks. som »fordring fra underentreprenør JSV Slawomir Kubica for udførelse af vejarbejder«)
- b) når tidspunktet for kravets opståen kan udledes af de fremlagte bilag (f.eks. på grundlag af den dato, der er anført på den fremlagte faktura), uanset at selve anmeldelsen ikke indeholder oplysning herom?

Spørgsmål 3b

Skal artikel 41 i konkursforordningen fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for anvendelsen af nationale bestemmelser, som er gunstigere for den anmeldende fordringshaver, der har hjemsted i en anden medlemsstat end den, hvor insolvensbehandlingen er indledt — bl.a. for så vidt angår kravet om oplysning om tidspunktet for fordringens opståen?

⁽¹⁾ EUT L 351, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 160, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 29. januar 2018 — Antonio Pasquale Mastromartino mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Sag C-53/18)

(2018/C 142/40)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Antonio Pasquale Mastromartino

Sagsøgt: Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfattes virksomheden som tilknyttet agent (tied agent) af harmoniseringen ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF ⁽¹⁾ af 21. april 2004, og med hensyn til hvilke aspekter?
- 2) Er en national lovgivning, som den der følger af artikel 55, stk. 2, i lovdekret nr. 58 af 24. februar 1998 (den konsoliderede lovtekst vedrørende bestemmelserne om finansiel formidling i medfør af artikel 8 og 21 i lov nr. 52 af 6.2.1996), med senere ændringer, samt af artikel 111, stk. 2, i beslutning fra Commissione Nazionale per le Società e la Borsa — Consob nr. 16190 af 29. oktober 2007 (forordning med bestemmelser til gennemførelse af lovdekret nr. 58 af 24.2.1998 om formidlere), til hinder for den korrekte anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004, især direktivets artikel 8, 23 og 51, samt de i traktaterne fastlagte principper og bestemmelser om forbud mod forskelsbehandling, proportionalitet, fri udveksling af tjenesteydelser og fri etableringsret, såfremt den omhandlede lovgivning
 - a) tillader, at der »skønsmæssigt« kan fastsættes et forbud mod udøvelsen af virksomheden som »tilknyttet agent« (rådgiver med autorisation til dørsalg — tidligere finansiel mægler) som følge af omstændigheder, der dels ikke indebærer, at kravene om godt omdømme, såsom det er defineret i den nationale retsorden, ikke længere er opfyldt, dels samtidig ikke vedrører overholdelsen af bestemmelser til gennemførelse af direktivet,

- b) tillader, at der »skønsmæssigt« kan fastsættes et forbud i op til et år mod udøvelsen af virksomheden som »tilknyttet agent« (rådgiver med autorisation til dørsalg — tidligere finansiel mægler) i en procedure med henblik på at undgå »strepitus« som følge af tiltale i en straffesag, hvis varighed almindeligvis er meget længere end et år?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21.4.2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT 2004, L 145, s. 1)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italien) den 29. januar 2018 — Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus mod Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo og Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo

(Sag C-54/18)

(2018/C 142/41)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus

Sagsøgte: Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo og Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-bestemmelserne på området for retten til forsvar, retten til en retfærdig rettergang og retten til en effektiv materiel domstolsbeskyttelse, nærmere bestemt EMRK's artikel 6 og 13, artikel 47 i den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 1, [stk.] 1 og 2, i direktiv 89/665/EØF ⁽¹⁾, til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 120, stk. 2a, i Codice del processo amministrativo, hvorefter en virksomhed, der deltager i en udbudsprocedure, skal anfægte prækvalifikation/manglende udelukkelse af en anden virksomhed inden udløbet af fristen på 30 dage efter underretning om den foranstaltning, hvormed der træffes beslutning om prækvalifikation/manglende udelukkelse af ansøgerne?
- 2) Er EU-bestemmelserne på området for retten til forsvar, retten til en retfærdig rettergang og retten til en effektiv materiel domstolsbeskyttelse, nærmere bestemt EMRK's artikel 6 og 13, artikel 47 i den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 1, [stk.] 1 og 2, i direktiv 89/665/EØF, til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 120, stk. 2a, i Codice del processo amministrativo, hvorefter en virksomhed efter afslutning af proceduren heller ikke med kontrasøgsmål kan påberåbe sig ulovligheden af foranstaltningerne om prækvalifikation af andre virksomheder, i særdeleshed den vindende tilbudsgiver eller sagsøgeren i hovedsagen, såfremt virksomheden forudgående ikke har anfægtet foranstaltningen om prækvalifikation inden udløbet af den ovenfor anførte frist?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/665/EØF af 21.12.1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tallinna Ringkonnakohus (Estland) den 31. januar 2018 — AS Tallinna Vesi mod Keskkonnaamet

(Sag C-60/18)

(2018/C 142/42)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tallinna Ringkonnakohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AS Tallinna Vesi

Sagsøgt: Keskkonnaamet

Procesdeltager: Keskkonnaministeerium

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 6, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ⁽¹⁾ af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver fortolkes således, at en national retsakt er i overensstemmelse med denne bestemmelse, når det fremgår af retsakten, at såfremt der ikke på EU-plan er blevet fastlagt kriterier for affaldsfasens ophør for visse særlige former for affald, afhænger affaldsfasens ophør af, om der for en konkret type affald er blevet fastlagt kriterier i en national, almengyldig retsakt?
- 2) Indrømmer artikel 6, stk. 4, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver affaldsindehaveren ret til at anmode om, at den kompetente myndighed eller en domstol i en medlemsstat — såfremt der ikke på EU-plan er blevet fastlagt kriterier for affaldsfasens ophør for visse særlige former for affald — træffer bestemmelse om affaldsfasens ophør i overensstemmelse med relevant retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol, uanset om der for så vidt angår en konkret type affald er blevet fastlagt kriterier i en national, almengyldig retsakt?

⁽¹⁾ EUT 2008, L 312, s. 3.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 5. februar 2018 — A Ltd

(Sag C-74/18)

(2018/C 142/43)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A Ltd

Sagsøgt: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det ved fortolkningen af artikel 157, stk. 1, første afsnit, sammenholdt med artikel 13, nr. 13) og nr. 14), i direktiv 2009/138/EF ⁽¹⁾ etableringsstaten for det selskab (juridisk person), som er forsikringstager, eller den stat, hvor det selskab er beliggende, som er genstand for virksomhedskøbet, der anses for at være den medlemsstat, der er berettiget til at opkræve forsikringsafgiften, når et forsikringsselskab, der har hjemsted i Storbritannien og ikke har et fast forretningssted i Finland, tilbyder en forsikring til dækning af risici i forbindelse med et virksomhedskøb

- til et selskab, der i forbindelse med virksomhedskøbet optræder som køber, og som ikke er etableret i Finland, og målselskabet for virksomhedskøbet er etableret i Finland
 - til et selskab, der i forbindelse med virksomhedskøbet optræder som køber, og som er etableret i Finland, og målselskabet for virksomhedskøbet ikke er etableret i Finland
 - til et selskab, der i forbindelse med virksomhedskøbet optræder som sælger, og som ikke er etableret i Finland, og målselskabet for virksomhedskøbet er etableret i Finland
 - til et selskab, der i forbindelse med virksomhedskøbet optræder som sælger, og som er etableret i Finland, og målselskabet for virksomhedskøbet ikke er etableret i Finland?
2. Har det betydning for sagen, at forsikringen kun dækker det skattemæssige ansvar, som er opstået for målselskabet før gennemførelsen af virksomhedskøbet?
3. Har det betydning for sagen, om genstanden for virksomhedskøbet er aktierne eller et bestemt forretningsområde i målselskabet?
4. Har det i en situation, hvor genstanden for virksomhedskøbet er målselskabets aktier, betydning, at de garantier, som sælgeren har givet køberen, kun omhandler, at sælgeren har ejendomsretten til de solgte aktier, og at tredjemand ikke har rettigheder i dem?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25.11.2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (EUT L 335, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 8. februar 2018, A
mod Udlændinge- og Integrationsministeriet**

(Sag C-89/18)

(2018/C 142/44)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter

Sagsøger: A

Sagsøgte: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Præjudicielle spørgsmål

- 1) I et tilfælde, hvor der er indført »nye restriktioner« for familiesammenføring mellem ægtefæller, der som udgangspunkt strider mod stand still-bestemmelsen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 (den til aftalen af 12. september 1963 mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet om en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet knyttede afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 fra Associeringsrådet om udvikling af associeringen), og disse restriktioner begrundes med det af Domstolen i dommen af 12. april 2016 i sag C-561/14 ⁽¹⁾, Genc, jf. også dommen af 10. juli 2014 i sag C-138/13 ⁽²⁾, Dogan, anerkendte hensyn til »vellykket integration«, kan da en regel som den danske udlændingelovs § 9, stk. 7 — der blandt andet betyder, at det overordnet er en betingelse for familiesammenføring mellem en person, som er tredjelandsstatsborger og har opholdstilladelse i Danmark, og dennes ægtefælle, at parrets tilknytning til Danmark er større end til Tyrkiet — anses for »begrundet i et tvingende alment hensyn, som er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det forfulgte lovlige formål og ikke går videre end, hvad der er nødvendigt for at nå formålet«?

- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, således at et tilknytningskrav som udgangspunkt anses for egnet til at sikre integrationsformålet, kan der da, uden at dette strider mod restriktionstesten og proportionalitetskravet:
- i) anvendes en praksis, hvorefter der, når ægtefællen med opholdstilladelse i medlemsstaten (referencepersonen) først er kommet dertil som 12-13-årig eller senere, ved vurderingen af referencepersonens tilknytning til medlemsstaten lægges betydelig vægt på følgende: om den pågældende enten har haft et længerevarende lovligt ophold i medlemsstaten på ca. 12 år, eller har haft ophold og et fast arbejde i medlemsstaten, som indebærer en væsentlig grad af kontakt og kommunikation med kolleger og eventuelle kunder på medlemsstatens sprog, og som uden væsentlige afbrydelser har været i mindst 4-5 år, eller har haft ophold og et fast arbejde, som ikke indebærer en væsentlig grad af kontakt og kommunikation med kolleger og kunder på medlemsstatens sprog, uden væsentlige afbrydelser i medlemsstaten i mindst 7-8 år,
 - ii) anvendes en praksis, hvorefter det taler imod opfyldelse af tilknytningskravet, at referencepersonen har bevaret en væsentlig tilknytning til sit hjemland ved at tage på hyppige eller langvarige besøg i hjemlandet, mens korterevarende ferieophold eller skoleophold ikke taler imod en tilladelse,
 - iii) anvendes en praksis, hvorefter det med meget betydelig styrke taler imod opfyldelse af tilknytningskravet, at der foreligger en såkaldt »gift, skilt og gift igen«-situation.

⁽¹⁾ Domstolens dom af 12. april 2016, ECLI:EU:C:2016:247

⁽²⁾ Domstolens dom af 10. juli 2014, ECLI:EU:C:2014:2066

Sag anlagt den 8. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Hellske Republik

(Sag C-91/18)

(2018/C 142/45)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Kyratsou og F. Tomat)

Sagsøgt: Den Hellske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Hellske Republik har tilsidesat sine forpligtelser

- i. i henhold til artikel 19 og 21 i direktiv 92/83/EØF ⁽¹⁾, sammenholdt med direktivets artikel 23, stk. 2, og artikel 110 TEUF, idet den har undergivet tsiroupo/tsikoudia (brændevin) fremstillet af »permanente destillatører« en punktafgiftssats, der er 50 % lavere end den normale nationale punktafgiftssats, mens alkoholholdige drikkevarer, der importeres fra andre medlemsstater, er undergivet den normale punktafgiftssats
- ii. i henhold til artikel 19, artikel 21 og artikel 22, stk. 1, i direktiv 92/83/EØF, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i direktiv 92/84/EØF ⁽²⁾, og artikel 110 TEUF, idet den har undergivet tsiroupo/tsikoudia (brændevin) fremstillet af »lejlighedsvis destillatører« en punktafgiftssats, der er endnu lavere, mens alkoholholdige drikkevarer, der importeres fra andre medlemsstater, er undergivet den normale punktafgiftssats.

— Den Hellske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den 24. september 2015 fremsendte Kommissionen en begrundet udtalelse til Den Helleniske Republik, hvoraf det for det første fremgår, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19 og 21 i direktiv 92/83/EØF, sammenholdt med direktivets artikel 23, stk. 2, og artikel 110 TEUF, idet den har undergivet tsiroupo/tsikoudia (brændevin) fremstillet af »permanente destillatører« en punktafgiftssats, der er 50 % lavere end den normale nationale punktafgiftssats, mens alkoholholdige drikkevarer, der importeres fra andre medlemsstater, er undergivet den normale punktafgiftssats, og for det andet, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19, artikel 21 og artikel 22, stk. 1, i direktiv 92/83/EØF, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i direktiv 92/84/EØF, og artikel 110 TEUF, idet den har undergivet tsiroupo/tsikoudia (brændevin) fremstillet af »lejlighedsvis destillatører« en punktafgiftssats, der er endnu lavere, mens alkoholholdige drikkevarer, der importeres fra andre medlemsstater, er undergivet den normale punktafgiftssats.

De EU-retlige bestemmelser om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer fastsætter ikke en reduceret sats for tsiroupo/tsikoudia. Anvendelsen af en endnu lavere punktafgiftssats for tsiroupo/tsikoudia, der er fremstillet af små »lejlighedsvis« destillatører, er endvidere ikke i overensstemmelse med de bestemmelser i direktiv 92/83/EØF, der finder anvendelse, sammenholdt med bestemmelserne i direktiv 92/84/EØF på området. Den gældende græske lovgivning tilsidesætter således for så vidt disse direktiver. Den er samtidig i strid med artikel 110, stk. 1, TEUF, idet den pålægger importerede alkoholholdige produkter, der ligner tsiroupo/tsikoudia, en højere afgift, og med artikel 110, stk. 2, TEUF, idet den indirekte beskytter tsiroupo/tsikoudia i forhold til andre alkoholholdige drikkevarer, der fortrinsvis importeres fra andre medlemsstater, og som befinder sig i et konkurrenceforhold med dette lokale produkt.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/83/EØF af 19.10.1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT 1992, L 316, s. 21).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/84/EØF af 19.10.1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT 1992, L 316, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Köln (Tyskland) den 13. februar 2018 — Klaus Manuel Maria Brisch

(Sag C-102/18)

(2018/C 142/46)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Köln

Parter i hovedsagen

Ansøger og kærende: Klaus Manuel Maria Brisch

Præjudicielt spørgsmål

Er det i henhold til artikel 1, stk. 4, i gennemførelsesforordningen til arveforordningen ⁽¹⁾ obligatorisk eller fakultativt at anvende den formular IV (i bilag 4), der er udarbejdet efter rådgivningsproceduren i arveforordningens artikel 81, stk. 2, til anmodning om et europæisk arvebevis, jf. arveforordningens ⁽²⁾ artikel 65, stk. 2?

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1329/2014 af 9.12.2014 om de formularer, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis (EUT 2014, L 359, s. 30).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4.7.2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis (EUT 2012, L 201, s. 107).

Sag anlagt den 14. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Rumænien**(Sag C-116/18)**

(2018/C 142/47)

Processprog: rumænsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Samnadda, L. Nicolae og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rumænien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Rumænien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU af 26. februar 2014 om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked ⁽¹⁾, idet Rumænien ikke senest den 10. april 2016 har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme bestemmelserne i dette direktiv, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Rumænien pålægges i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF at betale en tvangsbøde på 42 377,60 EUR for hver dags forsinkelse med opfyldelsen af dens forpligtelse til at give underretning om de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på at sikre fuld gennemførelse af direktiv 2014/26/EU, regnet fra datoen for dommens afsigelse i den foreliggende sag.
- Rumænien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 43, stk. 1, i direktiv 2014/26/EU skal medlemsstaterne vedtage og sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 10. april 2016 og underrette Kommissionen herom. Medlemsstaterne er forpligtede til at vedtage de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af et direktiv i national ret inden for den fastsatte frist og til at underrette Kommissionen om disse foranstaltninger.

Kommissionen foreslår ligeledes, at Rumænien pålægges at betale en tvangsbøde på 42 377,60 EUR for hver dags forsinkelse med dens forpligtelse til at give underretning om de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre fuld gennemførelse af direktiv 2014/26/EU, regnet fra datoen for dommens afsigelse i den foreliggende sag. Tvangsbødens størrelse er fastsat under hensyntagen til overtrædelsens grovhed og varighed, behovet for at sikre, at tvangsbøden har afskrækkende virkning, samt denne medlemsstats betalingssevne.

Fristen for gennemførelse af direktivet i national ret udløb den 10. april 2016.

⁽¹⁾ EUT 2014, L 84, s. 72.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 19. februar 2018 — Vanessa Gambietz mod Erika Ziegler**(Sag C-131/18)**

(2018/C 142/48)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vanessa Gambietz

Sagsøgt: Erika Ziegler

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 6, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner ⁽¹⁾ fortolkes således, at det i direktivets artikel 6, stk. 1, nævnte faste beløb på 40 EUR skal modregnes i eksterne omkostninger til inddrivelse, der som følge af skyldnerens forsinkede betaling er påløbet til at engagere en advokat forud for retssagen og derfor skal kompenseres i henhold til direktivets artikel 6, stk. 3?

⁽¹⁾ EUT 2011, L 48, s. 1.

Appel iværksat den 23. februar 2018 af River Kwai International Food Industry Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 14. december 2017 i sag T-460/14, Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-144/18 P)

(2018/C 142/49)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: River Kwai International Food Industry Co. Ltd (ved advokaterne F. Graafsma og J. Cornelis)

De andre parter i appelsagen: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 14. december 2017 i sag T-460/14, Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) mod Den Europæiske Unions Råd ophæves, og
- Indstævnte tilpligtes at betale appellants omkostninger i appelsagen og omkostningerne i sagen for Retten i sag T-460/14.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Rettens konklusioner er behæftet med adskillige retlige fejl og med en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og de fremlagte beviser. Appellanten har derfor gjort gældende, at den appellerede dom skal ophæves.

Appellanten har støttet sig på tre appelanbringender.

For det første udgjorde det forhold, at den appellerede dom ikke behandlede appellants indsigelser vedrørende spørgsmålet, om det oprindelige søgsmål — herunder med hensyn til det fjerde anbringende — kunne antages til realitetsbehandling, en tilsidesættelse af appellants ret til forsvar ved Retten. Den appellerede dom så bort fra appellants formalitetsindsigelser uden at angive en begrundelse/motivation for, hvorfor det ikke var nødvendigt at foretage en nærmere behandling af appellants indsigelser.

For det andet gengav Retten ved at klassificere spørgsmålet om fordeling af omkostninger som et spørgsmål, der vedrører fastlæggelsen af normalværdien og således beregningen af dumpingmargenen, beviserne fejlagtigt. Ingen af de argumenter, som sagsøgeren fremførte under den administrative procedure, knytter spørgsmålet om fordeling af omkostninger til beregningen af dumpingmargenen.

Endelig er den appellerede dom i strid med grundforordningens ⁽¹⁾ artikel 10 og med det generelle princip om forbud mod tilbagevirkende kraft, eftersom appellantens antidumpingtold rent faktisk er blevet forhøjet med tilbagevirkende kraft fra 3,6 % til 12,8 %.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51).

RET TEN

Rettens dom af 8. marts 2018 — Rose Vision mod Kommissionen

(Sager T-45/13 RENV og T-587/15) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling 2007-2013 — tilskuds aftaler for projekterne FIRST, FutureNEM, sISI, 4NEM og SFERA — frist for fremsendelse af den endelige revisionsrapport — finansiel revision, der konstaterer uregelmæssigheder i gennemførelsen af projekter — suspendering af betalinger — fortrolighed af finansiel revision — anmeldte udgifters støtteberettigelse — ansvar uden for kontraktforhold — tilbagebetaling af udbetalte beløb — tab forårsaget af opførelsen i det tidlige varslingssystem)

(2018/C 142/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Rose Vision, SL (Pozuelo de Alarcón, Spanien) (ved advokat J.J. Marín López)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (i sag T-45/13 RENV ved R. Lyal og M. Siekierzyńska, som befuldmægtigede, bistået af advokat J. Rivas Andrés, og i sag T-587/15 ved J. Estrada de Solà, P. Rosa Plaza og S. Delaude, som befuldmægtigede, bistået af advokat J. Rivas Andrés)

Sagens genstand

I sag T-45/13 RENV for det første en påstand i henhold til artikel 272 TEUF om, at det fastslås, at der er sket tilsidesættelse af de kontraktmæssige bestemmelser, der finder anvendelse på FutureNEM-projektet, for det andet en påstand i henhold til artikel 272 TEUF om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af Kommissionens tilsidesættelse af disse kontraktmæssige bestemmelser, for det tredje en påstand i henhold til artikel 268 TEUF om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af opførelsen af dennes navn i det tidligere varslingssystem (SAP), og for det fjerde en påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af afgørelsen om at opføre sagsøgerens navn i SAP, og i sag T-587/15 for det første i det væsentlige en påstand i henhold til artikel 272 TEUF om, at det fastslås, at der er sket tilsidesættelse af de kontraktmæssige bestemmelser, der finder anvendelse på projekterne FIRST, FutureNEM, sISI, 4NEM og SFERA, for det andet en påstand i henhold til artikel 272 TEUF om, at sagsøgeren ikke skal betale det af Kommissionen krævede beløb, erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af Kommissionens tilsidesættelse af de kontraktmæssige bestemmelser, samt at Kommissionen pålægges at betale de skyldige beløb som led i sin deltagelse i disse projekter, for det tredje en påstand i henhold til artikel 268 TEUF om erstatning for det lidte tab som følge af opførelsen af sagsøgerens navn i SAP, og for det fjerde en påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse C(2015) 5449 final af 28. juli 2015 om inddrivelse af et samlet skyldigt beløb på 535 613,20 EUR inkl. renter fra sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Sag T-45/13 RENV og sag T-587/15 forenes med henblik på dommen.
- 2) Europa-Kommissionen frifindes.
- 3) Rose Vision, SL bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte udgifter, herunder hvad angår sag T-45/13 RENV afholdte omkostninger i forbindelse med den oprindelige procedure for Retten i sag T-45/13, appelsagen i sag C-224/15 P og i den hjemviste sag.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 22.6.2013.

Rettens dom af 28. februar 2018 — Vakakis kai Synergates mod Kommissionen(Sag T-292/15) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — formaliteten — procedurefordrejning — interessekonflikt — forpligtelse til at udvise omhu — fortabelse af mulighed)

(2018/C 142/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Vakakis kai Synergates — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton, tidligere Vakakis International — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE (Athen, Grækenland) (ved solicitor B. O'Connor og advokaterne S. Gubel og E. Bertolotto)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved F. Erlbacher og E. Georgieva, derefter ved E. Georgieva og L. Baumgart, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Et søgsmål i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for den skade, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af de uregelmæssigheder, som Kommissionen begik inden for rammerne af udbudsproceduren »Styrkelse af Albanien fødevarer sikkerhedssystem« (EuropeAid/129820/C/SER/AL).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Union er erstatningspligtig for de tab, som Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton har lidt som følge af fortabelsen af en mulighed for at blive tildelt kontrakten »Styrkelse af Albanien fødevarer sikkerhedssystem« (EuropeAid/129820/C/SER/AL), samt for de udgifter og omkostninger, der er foranlediget af deltagelsen i denne udbudsprocedure.
- 2) Den i denne domskonklusions punkt 1 omhandlede erstatning forhøjes med morarenter regnet fra denne doms afsigelse, indtil fuld betaling sker, med den rentesats, som er fastsat af Den Europæiske Centralbank (ECB) for de vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med to procentpoint.
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 4) Parterne meddeler inden for en frist på tre måneder fra dommens afsigelse Retten det efter fælles aftale fastsatte erstatningsbeløb.
- 5) Såfremt en sådan overenskomst ikke kan opnås, fremsender parterne inden for samme frist deres påstande vedrørende erstatningsopgørelsen til Retten.
- 6) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Rettens dom af 1. marts 2018 — Polen mod Kommissionen(Sag T-316/15) ⁽¹⁾

(EFRU — afslag på bekræftelse af et finansielt bidrag til et stort projekt — artikel 40, stk. 1, litra g), i forordning (EF) nr. 1083/2006 — begrundelse for det offentlige tilskud — artikel 41, stk. 2, i forordning nr. 1083/2006 — overskridelse af fristen)

(2018/C 142/52)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B.-R. Killmann, D. Recchia og M. Siekierzyńska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2015) 2230 af 31. marts 2015 om over for Republikken Polen at afslå at bekræfte et finansielt bidrag fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til det store projekt »Oprettelse af innovative tjenesteydelser i det fælles IBM-tjenesteydelsescentrum i Wrocław«, som er en del af prioritetsakse 4 i det operationelle program »Innovativ økonomi«.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Republikken Polen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Rettens dom af 1. marts 2018 — Polen mod Kommissionen(Sag T-402/15) ⁽¹⁾

(EFRU — afslag på bekræftelse af et finansielt bidrag til et stort projekt — artikel 41, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1083/2006 — bedømmelse af bidraget til et stort projekt til virkeliggørelse af målene for det operationelle program — artikel 41, stk. 2, i forordning nr. 1083/2006 — overskridelse af fristen)

(2018/C 142/53)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B.-R. Killmann og M. Siekierzyńska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2015) 3228 final af 11. maj 2015 om over for Republikken Polen at afslå at bekræfte et finansielt bidrag fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til det store projekt »European Regional Centre — Intelligent Logistics Systems«, som er en del af prioritetsakse 4 i det operationelle program »Innovativ økonomi«.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Republikken Polen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 21.9.2015.

Rettens dom af 1. marts 2018 — Shoe Branding Europe mod EUIPO — adidas (placering af to parallelle striber på en sko)

(Sag T-85/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket bestående af to parallelle striber på en sko — ældre EU-figurmærke, der gengiver tre parallelle striber på en sko — relativ registreringshindring — skade på renomméet — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 142/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgien) (ved advokat J. Løje)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Lukošiušė, som befuldmægtiget)

Den anden part for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: adidas AG (Herzogenaurach, Tyskland) (ved solicitors I. Fowler og I. Junkar)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. november 2015 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 3106/2014-2) vedrørende en indsigelsessag mellem adidas og Shoe Branding Europe.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Shoe Branding Europe BVBA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 136 af 18.4.2016.

Rettens dom af 7. marts 2018 — Le Pen mod Parlamentet

(Sag T-140/16) ⁽¹⁾

(Regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — godtgørelse til parlamentarisk assistance — tilbagesøgning af uretmæssigt udbetalte beløb — generalsekretærens kompetence — bevisbyrde — begrundelsespligt — magtfordrejning — faktisk fejl — ligebehandling)

(2018/C 142/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jean Marie Le Pen (Saint Cloud, Frankrig) (først ved advokaterne M. Ceccaldi og J. P. Le Moigne, derefter ved advokat M. Ceccaldi og endelig ved advokat F. Wagner)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved S. Seyr og G. Corstens, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 29. januar 2016 om inddrivelse hos sagsøgeren af et beløb på 320 026,23 EUR, som uberettiget var blevet udbetalte til parlamentarisk assistance, og af den dertil hørende debetnota af 4. februar 2016.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Jean-Marie Le Pen betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Rettens dom af 1. marts 2018 — Altunis mod EUIPO — Hotel Cipriani (CIPRIANI)

(Sag T-438/16) ⁽¹⁾

[»EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket CIPRIANI — det ældre EU-ordmærke HOTEL CIPRIANI — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2, i forordning 2017/1001) — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem varerne og tjenesteydelserne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]«]

(2018/C 142/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Altunis-Trading, Gestão e Serviços, Lda (Funchal, Portugal) (ved advokaterne: A. Vanzetti, S. Bergia og G. Sironi)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo og D. Walicka, som befuldmægtigede)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenienter ved Retten: Hotel Cipriani Srl (Venedig, Italien) (først ved solicitor P. Cantrill og barrister B. Brandreth, derefter ved barrister B. Brandreth samt solicitors A. Poulter og P. Brownlow)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 7. juni 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1889/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Hotel Cipriani og Altunis-Trading, Gestão e Serviços.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Altunis-Trading, Gestão e Serviços, Lda betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 343 af 19.9.2016.

Rettens dom af 9. marts 2018 — Portugal mod Kommissionen(Sag T-462/16) ⁽¹⁾

(EGFL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — arealstøtte — udgifter afholdt af Portugal — berettiget forventning — artikel 41, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009 — artikel 31, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1290/2005 — proportionalitet)

(2018/C 142/57)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida og P. Estêvão, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Sauka, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne M. Marques Mendes og A. Dias Henriques)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1059 af 20. juni 2016 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2016, L 173, s. 59), for så vidt som den vedrører Den Portugisiske Republik.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Portugisiske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 392 af 24.10.2016.

Rettens dom af 7. marts 2018 — Gollnisch mod Parlamentet(Sag T-624/16) ⁽¹⁾

(Regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — godtgørelse til parlamentarisk assistance — inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb — generalsekretærens kompetence — electa una via — ret til forsvar — bevisbyrde — begrundelsespligt — berettiget forventning — politiske rettigheder — ligebehandling — magtfordrejning — medlemmernes uafhængighed — faktisk vildfarelse — proportionalitet)

(2018/C 142/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Frankrig) (først ved advokat N. Fakiroff, og derefter ved advokat F. Wagner)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved G. Corstens og S. Seyr som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen fra Parlamentets generalsekretær af 1. juli 2016 om inddrivelse hos sagsøgeren af et beløb på 275 984,23 EUR, som var blevet udbetalt uretmæssigt i godtgørelse til parlamentarisk assistance, og af den dertil hørende debetnota af 5. juli 2016.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Bruno Gollnisch bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Parlamentet afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 17.10.2016.

Rettens dom af 1. marts 2018 — Shoe Branding Europe mod EUIPO — adidas (Placering af to parallelle striber på en sko)

(Sag T-629/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærke, der gengiver to parallelle striber på en sko — ældre EU-figurmærke, der gengiver tre parallelle striber på en sko — relativ registreringshindring — skade på renomméet — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 142/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgien) (ved advokat J. Løje)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Lukošiusė og A. Söder, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: adidas AG (Herzogenaurach, Tyskland) (ved solicitors I. Fowler og I. Junkar)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. juni 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 597/2016-2) vedrørende en indsigelsessag mellem adidas og Shoe Branding Europe.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Shoe Branding Europe BVBA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 31.10.2016.

Rettens dom af 8. marts 2018 — Cinkciarz.pl mod EUIPO — (€\$)(Sag T-665/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket €\$ — absolutte registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001] — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94 i forordning 2017/1001))

(2018/C 142/60)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polen) (ved advokaterne E. Skrzydło Tefelska og K. Gajek)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. juli 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2086/2015-5) vedrørende en ansøgning om registrering af tegnet €\$ som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 14. juli 2016 af Femte Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2086/2015-5) annulleres.
- 2) EUIPO betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 31.10.2016.

Rettens dom af 28. februar 2018 — Paulini mod ECB(Sag T-764/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — ECB's ansatte — løn — årlig revision af vederlag og bonus — lovligheden af retningslinjerne — beregningsmetode — hensyntagen til sygeorlov — hensyntagen til en personalerepræsentants aktiviteter — princippet om ikke-forskelsbehandling)

(2018/C 142/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Jörn Paulini (Frankfurt-am-Main, Tyskland) (først ved advokaterne L. Levi og M. Vandenbussche, derefter ved advokaterne L. Levi og A. Tymen, og endelig ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved F. von Lindeiner og D. Camilleri Podestà, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af ECB's afgørelse, meddelt sagsøgeren den 15. december 2015 og ændret den 10. februar 2016, vedrørende den årlige revision af vederlag og bonus for 2015, dels om erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbank (ECB) frifindes.
- 2) Jörn Paulini bærer sine egne omkostninger og betaler de af ECB afholdte omkostninger i sagen.

⁽¹⁾ EUT C 14 af 16.1.2017.

Rettens dom af 28. februar 2018 — dm-drogerie markt mod EUIPO — Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies)

(Sag T-843/16) ⁽¹⁾

**[EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket Foto Paradies — absolut registreringshindring —
mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7,
stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]**

(2018/C 142/62)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Tyskland) (ved advokaterne T. Strack og O. Bludovsky)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved M. Fischer, R. Manea og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Digital Print Group O. Schimek GmbH (Nürnberg, Tyskland) (ved advokaterne L. Petri og M. Gilch)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. september 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1194/2015-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Digital Print Group O. Schimek og dm-drogerie markt.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) dm-drogerie markt GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 6.2.2017.

Rettens dom af 7. marts 2018 — Fertisac mod ECHA(Sag T-855/16) ⁽¹⁾

(REACH — gebyr for registrering af et stof — nedsættelse, som tildeles små og mellemstore virksomheder (SMV'er) — ECHA's undersøgelse af erklæringen om virksomhedens størrelse — afgørelse, der pålægger en administrationsafgift — henstilling 2003/361/EF — overskridelse af finansielle lofter — begrebet »tilknyttet virksomhed«)

(2018/C 142/63)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Fertisac, SL (Atarfe, Spanien) (ved advokat J. Gomez Rodriguez)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved E. Maurage, J.-P. Trnka og M. Heikkilä, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne C. Garcia Molyneux og L. Tosoni)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af ECHA's afgørelse SME(2016) 5150 af 15. november 2016, hvori det fastslås, at sagsøgeren ikke opfylder betingelserne for at kunne opnå en nedsættelse af det gebyr, der er fastsat for mellemstore virksomheder, og om at pålægge selskabet at betale en administrationsafgift og faktura nr. 10060160 og nr. 10060161, der er udstedt af ECHA og knyttet som bilag til afgørelse SME(2016) 5150.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) frifindes.
- 2) Fertisac, SL betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om de foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 30.1.2017.

Rettens dom af 7. marts 2018 — Equivalenza Manufactory mod EUIPO — ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA)(Sag T-6/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket BLACK LABEL BY EQUIVALENZA — ældre internationalt figurmærke LABELL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 142/64)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Equivalenza Manufactory, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal og E. Armero Lavie)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Crespo Carrillo og M. del Mar Baldares, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: ITM Entreprises SAS (Paris, Frankrig)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. oktober 2016 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 690/2016-2) vedrørende en indsigelsessag mellem ITM Entreprises og Equivalenza Manufactory.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 11. oktober 2016 af Andet Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 690/2016-2) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Equivalenza Manufactory, SL afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 27.2.2017.

Rettens dom af 9. marts 2018 — Recordati Orphan Drugs mod EUIPO — Laboratorios Normon (NORMOSANG)

(Sag T-103/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket NORMOSANG — det ældre nationale ordmærke NORMON — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b) i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8 stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — regel 19, stk. 2, litra a), nr. ii), og regel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95 [nu artikel 7, stk. 2, litra a), nr. ii), og artikel 8, stk. 1 og 7, i delegeret forordning (EU) 2017/1430]]

(2018/C 142/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Recordati Orphan Drugs (Puteaux, Frankrig) (ved advokat J. Quirin)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Lukošiuūtė, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Laboratorios Normon, SA (Tres Cantos, Spanien) (ved advokat I. Gonzalez-Mogena Gonzalez)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. november 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 831/2016-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Laboratorios Normon og Recordati Orphan Drugs.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Recordati Orphan Drugs betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 121 af 18.4.2017.

Rettens dom af 8. marts 2018 — Claro Sol Cleaning mod EUIPO — Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972)

(Sag T-159/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Claro Sol Facility Services desde 1972 — ældre nationalt figurmærke SOL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 142/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Claro Sol Cleaning, SLU (Madrid, Spanien) (ved advokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Solemo Oy (Helsinki, Finland) (ved advokaterne M. Müller og A. Fottner)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. januar 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 478/2016-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Solemo og Claro Sol Cleaning.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 9. januar 2017 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 478/2016-1) annulleres.
- 2) Solemo Oy bærer sine egne omkostninger og betaler de af Claro Sol Cleaning, SLU afholdte omkostninger.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 19.6.2017.

Rettens dom af 7. marts 2018 — Rstudio mod EUIPO — Embarcadero Technologies (RSTUDIO)

(Sag T-230/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket RSTUDIO — det ældre EU-ordmærke ER/STUDIO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning 2017/1001))

(2018/C 142/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Rstudio, Inc. (Boston, Massachusetts, De Forenede Stater) (ved QC M. Edenborough og solicitor Smith)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Embarcadero Technologies, Inc. (San Francisco, Californien, De Forenede Stater)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. februar 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 493/2016-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Embarcadero Technologies og Rstudio.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Rstudio, Inc. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 6.6.2017.

Sag anlagt den 19. januar 2018 — La Marchesiana mod EUIPO — Marchesi Angelo (MARCHESI)

(Sag T-35/18)

(2018/C 142/68)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: La Marchesiana Srl (Milano, Italien) (ved advokaterne M. Franzosi, F. Santonocito og A. Sobol)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Marchesi Angelo Srl (Milano, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: La Marchesiana Srl

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke MARCHESI, der består af syv penselstrøg i farverne orange, blå, gul, rød, grøn, sort og violet — EU-varemærkeregistrering nr. 4 187 159

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. november 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 1753/2016-4 og R 1802/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse omgøres og Angelo Marchesis begæring om, at EU-varemærke nr. 4 187 159 erklæres ugyldigt på grund af manglende brug forkastes i det hele.
- Idet den anfægtede afgørelse omgøres fastslås det, at EU-varemærke nr. 4 187 159 i referenceperioden var genstand for reel brug inden for Den Europæiske Union i henhold til EU-varemærkeforordningens artikel 58, stk. 1, for varer/tjenesteydelser i klasse 8 (håndværktøj og instrumenter (hånddrevne), særlig køkkenredskaber), 16 (papir, pap, tryksager, bøger, tidsskrifter, artikler til brug for kunstnere, papirhandlervarer, undervisningsmateriale), 21 (husholdnings- og køkkenredskaber samt beholdere, gryder, tallerkner, glas, glasvarer, porcelæn og keramik), 29 (næringsmidler af animalsk oprindelse, konserverede, tørrede og kogte frugter og grøntsager; geleer, syltetøj, frugtsauce; æg, mælk og mejeriprodukter; spiselige olier og spisefedt), 30 (kaffe og kaffeerstatning, te, kakao, sukker, ris, mel, brød, pastavarer, konditorivarer, iscreme, tilsætningsstoffer, der er beregnet til at fremhæve smagen i levnedsmidler), 33 (alkoholholdige drikke) samt varer/tjenesteydelser i klasse 30 (kaffe), 41 (aktiviteter med uddannelsesmæssigt sigte, uddannelseskurser), 43 (restaurationsvirksomhed, tjenesteydelser leveret af virksomheder, der i det væsentlige påtager sig at sørge for færdiglavede mad- og drikkevarer til barer, restauranter, selvbetjeningsrestauranter og kantiner).

- Subsidiært og idet den anfægtede afgørelse omgøres delvist forkastes modpartens begæring om, at EU-varemærke nr. 4 187 159 erklæres ugyldigt på grund af manglende brug vedrørende varer og tjenesteydelser i klasse 30 (kaffe), 41 (aktiviteter med uddannelsesmæssigt sigte, uddannelseskurser), 43 (restaurationsvirksomhed, tjenesteydelser leveret af virksomheder, der i det væsentlige påtager sig at sørge for færdiglavede mad- og drikkevarer til barer, restauranter, selvbetjeningsrestauranter og kantiner).
- Den tabende part betaler sagsomkostningerne ved denne instans og begge de tidligere instanser.

Anbringende

- Urigtig bedømmelse af bevis for brug som omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra a), og artikel 18, stk. 1, i forordning 2017/1001

Sag anlagt den 24. januar 2018 — Autoridad Portuaria de Vigo mod Kommissionen

(Sag T-41/18)

(2018/C 142/69)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Autoridad Portuaria de Vigo (Vigo, Spanien) (ved advokat J. Costas Alonso)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen som traktaternes vogter skal opfylde sin forpligtelse til at sikre, at alle medlemsstaterne anvender fællesskabsbestemmelserne på en ensartet måde, idet den skal gøre tiltag for at sikre ensartet anvendelse af EU-lovgivningen om import af animalske produkter fra tredjelande i alle medlemsstaterne og harmonisere de bestemmelser, som regulerer disse kontroller.
- Nærmere bestemt pålægges Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Sundhed og Fødevarer sikkerhed at foretage en sammenlignende analyse af anvendelsen af de fællesskabsretlige bestemmelser, som regulerer import af animalske produkter fra tredjelande i Vigo havn og Leixoes havn (Portugal).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at den uensartede anvendelse af fællesskabslovgivningen med hensyn til import af frosne og kølede fiskevarer fra tredjelande indebærer en ændring af konkurrencereglerne og af princippet om en *level playing field*, hvilket i sidste ende fører til forvridning af det indre marked.

Sagsøgeren har i denne forbindelse ligeledes gjort gældende, at havnene spiller en central rolle for varetransport og særligt hvad angår import af fiskevarer, idet 76 % af disse ankommer til havnene.

Sag anlagt den 6. februar 2018 — Alfamicro mod Kommissionen

(Sag T-64/18)

(2018/C 142/70)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Alfamicro — Sistema de Computadores — Sociedade Unipessoal, Lda (Cascais, Portugal) (ved advokaterne G. Gentil Anastácio og D. Pirra Xarepe)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- For det første fastslås det, at Kommissionens afgørelse (2017) 8839 final af 13. december 2017 om inddrivelse af en fordring er ugyldig, for så vidt som den vedrører debitnota nr. 3241507078, og for det andet annulleres den nævnte afgørelse, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender.

1. Hvad angår påstanden om, at afgørelsen er ugyldig, har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har udøvet retslige beføjelser uden hjemmel, idet den har erstattet Rettens afgørelse af 14. november 2017 i sag T-831/14, hvori denne fastsatte Unionens fordring vedrørende en bestemt forpligtelse med en afgørelse med et andet indhold, som udgør et fuldbyrdesgrundlag i forhold til samme forpligtelse, hvilket er i strid med artikel 19 TEU og 272 TEUF.
2. Hvad angår annullationspåstanden har sagsøgeren påberåbt sig følgende:
 - En begrundelsesmangel, idet Kommissionen blot fastslog, at der var konstateret visse systematiske fejl ved kontrollerne med den økonomiske revision, som var gennemført af den kontrakt, der var genstand for den anfægtede afgørelse, uden at det imidlertid forklares, hvori disse fejl består.
 - En tilsidesættelse af retsregler, for så vidt som Kommissionen ved automatisk at ekstrapolere konklusionerne fra en økonomisk revision, der var foretaget inden for et kontraktforhold, til andre kontraktforhold, tilsidesatte artikel 135, stk. 5, andet afsnit, i forordning nr. 966/2012 ⁽¹⁾, samt det grundlæggende princip om offentlige kontrakter, nemlig vederlagsklausulens urørlighed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25.10.2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298, s. 1).

Sag anlagt den 9. februar 2018 — Barata mod Parlamentet

(Sag T-81/18)

(2018/C 142/71)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Joao Miguel Barata (Evere, Belgien) (ved advokaterne G. Pandey, D. Rovetta og V. Villante)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Indledningsvis fastslås, om fornødent, at vedtægtens artikel 90 er ugyldig og ikke finder anvendelse i denne sag i henhold til artikel 277 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- For det første annullation af Europa-Parlamentets afgørelse af 30. oktober 2017 om afslag på sagsøgerens klage i henhold til artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, indgivet den 19. juni 2017.
- For det andet annullation af afgørelserne af 20. marts 2017 fra direktøren for Human Resources Development om ikke at medtage sagsøgeren på udkastet til listen over tjenestemænd udvalgt til at deltage i træningsprogrammet i henhold til certificeringsproceduren 2016 og om afslag på hans anmodning om fornyet prøvelse i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 1.
- For det tredje annullation af Europa-Parlamentets afgørelse af 14. februar 2016, hvori sagsøgeren blev underrettet om hans resultater og om, at han ikke var opført på listen over de udvalgte tjenestemænd til certificeringsproceduren 2016.
- For det fjerde annullation af Europa-Parlamentets afgørelse af 8. december 2017, hvori sagsøgeren blev underrettet om, at han var blevet indplaceret som nummer 36 ud af 87 ansøgninger til certificeringsproceduren 2016, med det resultat, at han ikke blev medtaget på det relevante udkast til listen.
- For det femte annullation af Europa-Parlamentets afgørelse af 21. december 2016 om afslag på fornyet prøvelse af sagsøgerens assessment og score og af hans udelukkelse fra den nævnte certificeringsprocedure.
- For det sjette annullation af Europa-Parlamentets interne meddelelse om udvælgelsesprøve 2016/014 af 7. oktober 2016.
- Endelig annullation af Europa-Parlamentets udkast til liste over tjenestemænd udvalgt til at deltage i førnævnte træningsprogram i dens helhed.
- Sagsøgeren tildeles en erstatning på 50 000 EUR.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesættelse af begrundelsespligten, tilsidesættelse af vedtægtens artikel 25, anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn vedrørende de relevante faktiske omstændigheder og dokumenter og tilsidesættelse af artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om effektiv retsbeskyttelse, tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt et anbringende om ulovlighed og uanvendelighed i forbindelse med den påståede ulovlighed og uanvendelighed af vedtægtens artikel 90.
3. Tredje anbringende om manglende kompetence, tilsidesættelse af meddelelsen om udvælgelsesprøven og af vedtægtens artikel 30, sammenholdt med bilag II til vedtægten, og af pligten til sund og god forvaltning.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af pligten til god forvaltning i henhold til chartrets artikel 41 og tilsidesættelse af lighedsprincipperne.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af artikel 1, 2, 3 og 4 i forordning nr. 1/58 ⁽¹⁾, tilsidesættelse af vedtægtens artikel 1d og artikel 28 og tilsidesættelse af artikel 1, stk. 1, litra f), i bilag III til denne vedtægt samt tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling.

⁽¹⁾ Forordning nr. 1 af 15.4.1958 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 1952-1958 s. 59).

Sag anlagt den 19. februar 2018 — International Skating Union mod Kommissionen**(Sag T-93/18)**

(2018/C 142/72)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* International Skating Union (Lausanne, Schweiz) (ved advokat J.-F. Bellis)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Kommissionens afgørelse af 8. december 2017 i sag AT.40208 — International Skating Union's Eligibility rules annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat otte anbringender.

1. Første anbringende om, at den begrundelse, som den anfægtede afgørelse hviler på, er grundlæggende selvmodsigende.
2. Andet anbringende om, at sagsøgerens regler for deltagelse ikke har et konkurrencebegrænsende formål.
3. Tredje anbringende om, at sagsøgerens regler for deltagelse ikke har en konkurrencebegrænsende virkning.
4. Fjerde anbringende om, at sagsøgerens beslutning om ikke at godkende Dubai Icederby 2014-arrangementet falder uden for artikel 101 TEUF's anvendelsesområde, eftersom denne beslutning forfulgte et lovligt mål i overensstemmelse med sagsøgerens etiske kodeks, der forbyder alle former for støtte til væddemål.
5. Femte anbringende om, at sagsøgerens beslutning om ikke at godkende Dubai Icederby 2014-arrangementet under alle omstændigheder falder uden for artikel 101 TEUF's territoriale anvendelsesområde.
6. Sjette anbringende om, at argumentet om, at Den Internationale Sportsdomstols regler forstærker de påståede konkurrencebegrænsninger, er ugrundet.
7. Syvende anbringende om, at Kommissionen overskred sin kompetence ved at anvende foranstaltninger over for sagsøgeren, som ikke var forbundet med, at der var blevet konstateret en overtrædelse.
8. Ottende anbringende om, at der ikke var noget gyldigt retsgrundlag for at pålægge tvangsbøder.

Sag anlagt den 12. februar 2018 — Gollnisch mod Parlamentet**(Sag T-95/18)**

(2018/C 142/73)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Frankrig) (ved advokat B. Bonnefoy-Claudet)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullection af afgørelsen af 23. oktober 2017 fra Europa-Parlamentets præsidium, ref. PE 610.437/BUR/Decision, som meddelt ved skrivelse fra Europa-Parlamentets formand af 1. december, ref. D 318700, om afslag på Bruno Gollnisch' klage i appellen til kvæstorerne over generalsekretærens afgørelse.
- Annullection af afgørelsen af 1. juli 2016 fra Europa-Parlamentets generalsekretær, meddelt den 6. juli, om »at et beløb på 275 984,23 EUR er blevet udbetalt uretmæssigt til Bruno Gollnisch« og om at pålægge den kompetente anvisningsberettigede og institutionens regnskabsansvarlige at foretage inddrivelse af dette beløb.
- Annullection af meddelelsen af samt gennemførelsesforanstaltningerne til førnævnte afgørelse, indeholdt i skrivelsen af 6. juli 2016 fra generaldirektøren for økonomi, ref. D 201920.
- Annullection af debetnota nr. 2016-914, understrevet af samme generaldirektør for økonomi den 5. juli 2016.
- Sagsøgeren tildeles et beløb på 50 000 EUR i erstatning for det ikke-økonomiske tab, som på én gang følger af de grundløse beskyldninger, der blev fremsat, før undersøgelsens konklusion forelå, af den skade, der er påført hans omdømme, af den anfægtede afgørelses meget væsentlige indgreb i hans personlige og politiske liv samt af den betydelige arbejdsindsats, som han har været tvunget til at bruge på disse retssager.
- Sagsøgeren tildeles ligeledes et beløb på 28 000 EUR til dækning af de udgifter, der er afholdt til aflønning af hans advokater, til forberedelsen af dette søgsmål og i forbindelse med udgifter til kopiering og anlæggelse af det nævnte søgsmål og til de dertil vedlagte sagsakter.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført to anbringender, der specifikt er rettet mod præsidiets afgørelse.

1. Første anbringende vedrører sagsøgtens adskillige tilsidesættelser af væsentlige formkrav i forbindelse med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse. Ifølge sagsøgeren tilsidesætter den procedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, sagsøgerens ret til at få hans sag behandlet ved en upartisk instans. Sagsøgte tilsidesatte ligeledes hans ret til forsvar. Den anfægtede afgørelse er dernæst baseret på en upræcis udtalelse fra kvæstorerens repræsentant og den er utilstrækkeligt begrundet, for så vidt som den ikke besvarer flere af de klagepunkter, der er blevet fremført af sagsøgeren.
2. Andet anbringende vedrører en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, der førte til vedtagelsen af den anfægtede afgørelse.

Sagsøgeren har ligeledes fremført de anbringender, som han har rejst over for generalsekretærens afgørelse, som blev indbragt for Parlamentets præsidium, for så vidt som sidstnævnte opretholdt den anfægtede afgørelse, uden at tage korrekt hensyn til de af sagsøgeren anførte argumenter.

1. Første anbringende vedrører de fejl, som berørte den procedure, der førte til vedtagelsen af generalsekretærens afgørelse, om generalsekretærens manglende kompetence, tilsidesættelse af retten til forsvar, omlægning af bevisbyrden, utilstrækkelig begrundelse samt tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

2. Andet anbringende vedrører indgreb i de parlamentariske assistenters borgerlige rettigheder, den diskriminerende behandling, som sagsøgeren var genstand for, magtfordrejning, indgreb i parlamentsmedlemmernes uafhængighed og tilsidesættelse af de lokale parlamentariske assistenters rolle samt tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 22. februar 2018 — Fundación Tecnia Research & Innovation mod REA

(Sag T-104/18)

(2018/C 142/74)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Fundación Tecnia Research & Innovation (Donostia-San Sebastián, Spanien) (ved advokaterne P. Palacios Pesquera og M. Rius Coma)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Forskning (REA)

Sagsøgerens påstande

- Sagen og de fremsatte anbringender antages til realitetsbehandling.
- De i sagen fremsatte anbringender tiltrædes, og følgelig annulleres den anfægtede afgørelse, idet det fastslås, at der ikke skal ske tilbagebetaling af de beløb, som er udbetalt for de opgaver, der er udført af TECNALIA.
- REA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende søgsmål er anlagt til prøvelse af den afgørelse, som blev truffet ved den kontradiktoriske procedure om økonomisk genopretning i forbindelse med FP7-SME-2013-605879-FOODWATCH grant agreement-projektet. Beslutningen om at ophæve aftalen om støtte til FoodWatch-projektet er baseret på, at sagsøgte angiveligt ikke blev oplyst om BreadGuar-projektet, der efter REA's opfattelse havde mange ligheder med FoodWatch-projektet med hensyn til formål, arbejdsmetoder og forventede resultater.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse ikke er begrundet, idet der ikke blev taget hensyn til de uskyldighedsgrunde, som TECNALIA gjorde gældende under den kontradiktoriske undersøgelsesprocedure.
2. Andet anbringende om, at indholdet af bilag II til Grant Agreement under FoodWatch-projektet er blevet tilsidesat, idet sagsøgte ikke underrettede om identiteten på de uafhængige eksperter, der underskrev de sagkyndige erklæringer, som den anfægtede afgørelse er baseret på, hvorved TECNALIA hindredes i at anfægte disse.
3. Tredje anbringende om, at skyldprincippet er blevet tilsidesat, idet sagsøgte ikke foretog en vurdering af, hvilken grad af skyld TECNALIA kunne tillægges med hensyn til udøvelsen af de anfægtede handlinger.

4. Fjerde anbringende om, at legalitetsprincippet er blevet tilsidesat, eftersom TECNALIA har gennemført projekterne korrekt og hverken har tilsidesat eller undladt at opfylde de fastsatte forpligtelser.
5. Femte anbringende om, at proportionalitetsprincippet er blevet tilsidesat, idet der ikke blev foretaget en vurdering af, hvilken grad af skyld hver deltager kunne tillægges med hensyn til den anfægtede adfærd.

Sag anlagt den 20. februar 2018 — Laverana mod EUIPO — Agroecopark (VERA GREEN)

(Sag T-106/18)

(2018/C 142/75)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Laverana GmbH & Co.KG (Wennigsen, Tyskland) (ved advokaterne J. Wachinger, M. Zöbisch og R. Drozd)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Agroecopark (Majadahonda, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Agroecopark

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »VERA GREEN« — registreringsansøgning nr. 15 068 646

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. december 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 982/2017-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 20. februar 2018 — Agencja Wydawnicza Technopol mod EUIPO (200 PANORAMICZNYCH)

(Sag T-117/18)

(2018/C 142/76)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Polen) (ved advokat C. Rogula)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »200 PANORAMICZNYCH« — registreringsansøgning nr.15 299 688

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. december 2017 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2194/2016-5)

Påstande

- Afgørelsen truffet af Femte Appellkammer omgøres således, at der gives medhold i sagsøgerens klage og varemærket »200 PANORAMICZNYCH« registreres, og det fastslås nærmere bestemt, at ordtegnet »200 PANORAMICZNYCH« ikke opfylder kravene i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning 2017/1001, hvorfor der ikke foreligger nogen registreringshindring for varemærket.
- Endvidere eller alternativt fastslås, at ordmærket »200 PANORAMIC« i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001 har opnået fornødent særpræg gennem brug (sekundært fornødent særpræg), hvorfor der ikke foreligger nogen registreringshindring for varemærket, idet særligt ingen af registreringshindringerne i artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), i forordning 2017/1001 er relevante.
- Subsidiært annulleres afgørelsen truffet af Femte Appellkammer og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) tilpligtes at foretage fornyet prøvelse af varemærkeansøgningen i det øjemed at registrere ordmærket »200 PANORAMIC«, ansøgningsnr. 015299712, som EU-varemærke, særligt ud fra det synspunkt, at de foreliggende uregelmæssigheder afhjælpes og at ordtegnet »200 PANORAMICZNYCH« ikke opfylder kravene i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning 2017/1001, hvorfor der ikke foreligger nogen registreringshindring for varemærket.
- Endvidere eller alternativt fastslås, at ordtegnet »200 PANORAMIC« i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001 har opnået fornødent særpræg gennem brug (sekundært fornødent særpræg), hvorfor der ikke foreligger nogen registreringshindring for varemærket, idet særligt ingen af registreringshindringerne i artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), i forordning 2017/1001, er relevante.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), c), og d), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 20. februar 2018 — Agencja Wydawnicza Technopol mod EUIPO (300 PANORAMICZNYCH)

(Sag T-118/18)

(2018/C 142/77)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Polen) (ved advokat C. Rogula)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »300 PANORAMICZNYCH« — registreringsansøgning nr. 15 299 696

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. december af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2195/2016 5)

Påstande

- Afgørelsen truffet af Femte Appellkammer omgøres således, at der gives medhold i sagsøgerens klage og varemærket »300 PANORAMICZNYCH« registreres, og det fastslås nærmere bestemt, at ordtegnet »300 PANORAMICZNYCH« ikke opfylder kravene i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning 2017/1001, hvorfor der ikke foreligger nogen registreringshindring for varemærket.
- Endvidere eller alternativt fastslås, at ordmærket »300 PANORAMIC« i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001 har opnået fornødent særpræg gennem brug (sekundært fornødent særpræg), hvorfor der ikke foreligger nogen registreringshindring for varemærket, idet særligt ingen af registreringshindringerne i artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), i forordning 2017/1001 er relevante.
- Subsidiært annulleres afgørelsen truffet af Femte Appellkammer og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) tilpligtes at foretage fornyet prøvelse af varemærkeansøgningen i det øjemed at registrere ordmærket »300 PANORAMIC«, ansøgningsnr. 015299696, som EU-varemærke, særligt ud fra det synspunkt, at de foreliggende uregelmæssigheder afhjælpes og at ordtegnet »300 PANORAMICZNYCH« ikke opfylder kravene i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning 2017/1001, hvorfor der ikke foreligger nogen registreringshindring for varemærket.
- Endvidere eller alternativt fastslås, at ordtegnet »300 PANORAMIC« i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001 har opnået fornødent særpræg gennem brug (sekundært fornødent særpræg), hvorfor der ikke foreligger nogen registreringshindring for varemærket, idet særligt ingen af registreringshindringerne i artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), i forordning 2017/1001, er relevante.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 20. februar 2018 — Agencja Wydawnicza Technopol mod EUIPO (400 PANORAMICZNYCH)

(Sag T-119/18)

(2018/C 142/78)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Polen) (ved advokat C. Rogula)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »400 PANORAMICZNYCH« — registreringsansøgning nr. 15 299 704

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. december 2017 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2200/2016-5)

Påstande

- Afgørelsen truffet af Femte Appellkammer omgøres således, at der gives medhold i sagsøgerens klage og varemærket »400 PANORAMICZNYCH« registreres, og det fastslås nærmere bestemt, at ordtegnet »400 PANORAMICZNYCH« ikke opfylder kravene i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning 2017/1001, hvorfor der ikke foreligger nogen registreringshindring for varemærket.
- Endvidere eller alternativt fastslås, at ordmærket »400 PANORAMIC« i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001 har opnået fornødent særpræg gennem brug (sekundært fornødent særpræg), hvorfor der ikke foreligger nogen registreringshindring for varemærket, idet særligt ingen af registreringshindringerne i artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), i forordning 2017/1001 er relevante.
- Subsidiært annulleres afgørelsen truffet af Femte Appellkammer og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) tilpligtes at foretage fornyet prøvelse af varemærkeansøgningen i det øjemed at registrere ordmærket »400 PANORAMIC«, ansøgningsnr. 015299704, som EU-varemærke, særligt ud fra det synspunkt, at de foreliggende uregelmæssigheder afhjælpes og at ordtegnet »400 PANORAMICZNYCH« ikke opfylder kravene i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning 2017/1001, hvorfor der ikke foreligger nogen registreringshindring for varemærket.
- Endvidere eller alternativt fastslås, at ordtegnet »400 PANORAMIC« i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001 har opnået fornødent særpræg gennem brug (sekundært fornødent særpræg), hvorfor der ikke foreligger nogen registreringshindring for varemærket, idet særligt ingen af registreringshindringerne i artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), i forordning 2017/1001, er relevante.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 20. februar 2018 — Agencja Wydawnicza Technopol mod EUIPO (500 PANORAMICZNYCH)

(Sag T-120/18)

(2018/C 142/79)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Polen) (ved advokat C. Rogula)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »500 PANORAMICZNYCH« — registreringsansøgning nr.15 299 712

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. december 2017 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2201/2016-5)

Påstande

- Afgørelsen truffet af Femte Appellkammer omgøres således, at der gives medhold i sagsøgerens klage og varemærket »500 PANORAMICZNYCH« registreres, og det fastslås nærmere bestemt, at ordtegnet »500 PANORAMICZNYCH« ikke opfylder kravene i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning 2017/1001, hvorfor der ikke foreligger nogen registreringshindring for varemærket.
- Endvidere eller alternativt fastslås, at ordmærket »500 PANORAMIC« i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001 har opnået fornødent særpræg gennem brug (sekundært fornødent særpræg), hvorfor der ikke foreligger nogen registreringshindring for varemærket, idet særligt ingen af registreringshindringerne i artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), i forordning 2017/1001 er relevante.
- Subsidiært annulleres afgørelsen truffet af Femte Appellkammer og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) tilpligtes at foretage fornyet prøvelse af varemærkeansøgningen i det øjemed at registrere ordmærket »500 PANORAMIC«, ansøgningsnr. 015299712, som EU-varemærke, særligt ud fra det synspunkt, at de foreliggende uregelmæssigheder afhjælpes og at ordtegnet »500 PANORAMICZNYCH« ikke opfylder kravene i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning 2017/1001, hvorfor der ikke foreligger nogen registreringshindring for varemærket.
- Endvidere eller alternativt fastslås, at ordtegnet »500 PANORAMIC« i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001 har opnået fornødent særpræg gennem brug (sekundært fornødent særpræg), hvorfor der ikke foreligger nogen registreringshindring for varemærket, idet særligt ingen af registreringshindringerne i artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), i forordning 2017/1001, er relevante.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), c), og d), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 20. februar 2018 — Agencja Wydawnicza Technopol mod EUIPO (1000 PANORAMICZNYCH)

(Sag T-121/18)

(2018/C 142/80)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Polen) (ved advokat C. Rogula)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »1000 PANORAMICZNYCH« — registreringsansøgning nr.15 299 671

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. december 2017 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2208/2016-5)

Påstande

- Afgørelsen truffet af Femte Appellkammer omgøres således, at der gives medhold i sagsøgerens klage og varemærket »1000 PANORAMICZNYCH« registreres, og det fastslås nærmere bestemt, at ordtegnet »1000 PANORAMICZNYCH« ikke opfylder kravene i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning 2017/1001, hvorfor der ikke foreligger nogen registreringshindring for varemærket.
- Endvidere eller alternativt fastslås, at ordmærket »1000 PANORAMIC« i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001 har opnået fornødent særpræg gennem brug (sekundært fornødent særpræg), hvorfor der ikke foreligger nogen registreringshindring for varemærket, idet særligt ingen af registreringshindringerne i artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), i forordning 2017/1001 er relevante.
- Subsidiært annulleres afgørelsen truffet af Femte Appellkammer og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) tilpligtes at foretage fornyet prøvelse af varemærkeansøgningen i det øjemed at registrere ordmærket »1000 PANORAMIC«, ansøgningsnr. 015299712, som EU-varemærke, særligt ud fra det synspunkt, at de foreliggende uregelmæssigheder afhjælpes og at ordtegnet »1000 PANORAMICZNYCH« ikke opfylder kravene i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning 2017/1001, hvorfor der ikke foreligger nogen registreringshindring for varemærket.
- Endvidere eller alternativt fastslås, at ordtegnet »1000 PANORAMIC« i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001 har opnået fornødent særpræg gennem brug (sekundært fornødent særpræg), hvorfor der ikke foreligger nogen registreringshindring for varemærket, idet særligt ingen af registreringshindringerne i artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), i forordning 2017/1001, er relevante.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), c), og d), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 27. februar 2018 — Lidl Stiftung mod EUIPO — Shimano Europe (PRO)

(Sag T-122/18)

(2018/C 142/81)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (ved advokaterne A. Berger og A. Marx)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Shimano Europe BV (Nunspeet, Nederlandene).

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Lidl Stiftung & Co. KG

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »PRO« — registreringsansøgning nr. 14 468 904

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. december 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1332/2017-5).

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og indsigelse nr. 002654773, der er rejst mod EU-varemærkeansøgning nr. 014 468 904, forkastes.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Shimano Europe B.V. tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b) i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 27. februar 2018 — Bayer Intellectual Property mod EUIPO (Gengivelse af et hjerte)

(Sag T-123/18)

(2018/C 142/82)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bayer Intellectual Property GmbH (Monheim am Rhein, Tyskland) (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Fuhrmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke (Gengivelse af et hjerte) — registreringsansøgning nr. 15 701 568

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. december 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 145/2017-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

- Der gives medhold i sagsøgerens klage til appelkammeret ved EUIPO.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001

Sag anlagt den 27. februar 2018 — Van Haren Schoenen mod Europa-Kommissionen

(Sag T-126/18)

(2018/C 142/83)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: van Haren Schoenen BV (Waalwijk, Nederlandene) (ved advokaterne S. De Knop, B. Natens, A. Willems og M. Meulenbelt)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2232 af 4. december 2017 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam og produceret af en række eksporterende producenter i Folkerepublikken Kina og Vietnam og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1 og 2, TEU, idet den anfægtede forordning savner retsgrundlag, og subsidiært om tilsidesættelse af princippet om institutionel ligevægt i artikel 13, stk. 2, TEU.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 266 TEUF, idet der ikke er truffet de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af dom af 4. februar 2016, C & J Clark International (C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74).
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 1, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036 ⁽¹⁾ og af retssikkerhedsprincippet, idet varer, som er i fri omsætning, er blevet pålagt antidumpingtold.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 21 i forordning (EU) 2016/1036, idet der er blevet indført antidumpingtold uden gennemførelse af en fornyet vurdering af Unionens interesse. Ifølge sagsøgeren er det under alle omstændigheder ukorrekt at beslutte, at indførelsen af antidumpingtold er i Unionens interesse.

5. Femte anbringende om tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1 og 4, TEU, idet der er blevet vedtaget en retsakt, der går videre end nødvendigt for at nå dens mål.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21).

Sag anlagt den 28. februar 2018 — Cortina og FLA Europe mod Kommissionen

(Sag T-127/18)

(2018/C 142/84)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøgere: Cortina (Oudenaarde, Belgien) og FLA Europe (Oudenaarde) (ved advokaterne S. De Knop, B. Natens og A. Willems)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2232 af 4. december 2017 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam og produceret af en række eksporterende producenter i Folkerepublikken Kina og Vietnam og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1 og 2, TEU, idet den anfægtede forordning savner retsgrundlag, og subsidiært om tilsidesættelse af princippet om institutionel ligevægt i artikel 13, stk. 2, TEU.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 266 TEUF, idet der ikke er truffet de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af dom af 4. februar 2016, C & J Clark International (C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74).
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1 og 4, TEU, idet der er blevet vedtaget en retsakt, der går videre end nødvendigt for at nå dens mål.

Sag anlagt den 22. februar 2018 — IQ Group Holdings Berhad mod EUIPO — Krinner Innovation (Lumiqs)

(Sag T-133/18)

(2018/C 142/85)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: IQ Group Holdings Berhad (Heckmondwike, Det forenede Kongerige) (ved advokat S. Carter)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Krinner Innovation GmbH (Straßkirchen, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: IQ Group Holdings Berhad

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket »Lumiqs« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 220 053

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. december 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 983/2017-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Ansøgningen tillades fremmet til registrering for alle de anfægtede varer i den ændrede angivelse.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger forbundet med dette søgsmål.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 1. marts 2018 — Monster Energy mod EUIPO — Nordbrand Nordhausen (BALLER'S PUNCH)

(Sag T-134/18)

(2018/C 142/86)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Monster Energy Company (Corona, Californien, De Forenede Stater) (ved solicitor P. Brownlow)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Nordbrand Nordhausen GmbH (Nordhausen, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Monster Energy Company

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket BALLER'S PUNCH — registreringsansøgning nr. 14 823 306

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. december 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 998/2017-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

- Indsigelsesafdelingens afgørelse af 13. marts 2017 vedrørende indsigelse nr. B002643172 annulleres.
- Det varemærke, der er rejst indsigelse imod, registreres for alle de af ansøgningen omfattede varer.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 21. februar 2018 — Avio mod Kommissionen

(Sag T-139/18)

(2018/C 142/87)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Avio SpA (Rom, Italien) (ved advokaterne G. Roberti, G. Bellitti og I. Perego)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- For så vidt angår realiteten annulleres Kommissionens afgørelse C(2016) 4621 final af 20. juli 2016 vedrørende en godkendelse efter artikel 8, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser af fusionen »ASL/Arianespace«, sag COMP/M.7724.
- Med henblik på sagsoplysningen pålægges Kommissionen i henhold til artikel 88, 89 og artikel 91, litra b), i Rettens procesreglement at fremlægge de i nærværende stævnings afsnit III omtalte dokumenter.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Denne sag er anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse C(2016) 4621 final af 20. juli 2016 vedrørende en godkendelse af fusionen »ASL/Arianespace«, sag COMP/M.7724, i henhold til artikel 8, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, offentliggjort i en ikke-fortrolig udgave den 11. december 2017.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Kommissionen har foretaget et åbenbart urigtigt skøn, manglende sagsoplysning og en begrundelsesmangel, idet den ikke har foretaget en korrekt analyse af risikoen for Arianespaces løfteraketers afskærmende virkning på markedet, nærmere bestemt hvad angår kapacitet, incitamenter og konkurrencebegrænsende virkninger.
 2. Kommissionen har foretaget et åbenbart urigtigt skøn, idet den ikke har krævet tilsagn hvad angår markedet for Arianespaces løfteraketter, navnlig hvad angår de konkurrencemæssige risici, der er forbundet med Arianespaces interessekonflikt og risikoen for udveksling af følsomme oplysninger mellem Arianespace og ASL.
-

Sag anlagt den 28. februar 2018 — Caprice Schuhproduktion mod Kommissionen**(Sag T-157/18)**

(2018/C 142/88)

*Processprog: nederlandsk***Parter**

Sagsøger: Caprice Schuhproduktion GmbH & Co. KG (Pirmasens, Tyskland) (ved advokaterne S. De Knop, B. Natens og A. Willems)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2232 af 4. december 2017 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam og produceret af en række eksporterende producenter i Folkerepublikken Kina og Vietnam og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat tre anbringender. Anbringenderne er identiske med anbringenderne i sag T-127/18, Cortina og FLA Europe mod Kommissionen.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)



Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA